EESTI METODISTI KIRIKU AJAKIRI

Nr. 154 • September 2024

KODUTEEL

PATT JA ÕIGEKSMÕISTMINE

Indeks 78228 ISSN 1406-2291
Nr. 3 (154) september 2024 • Hind 6 eurot

SELLES NUMBRIS

- **TOIMETAJALT**
  Marjana Luist
  Totaalne muutumine 3
- **JUTLUS**
  Urmas Rahuvarm
  Vastu ootusi või üle ootuste 4
- **TEOLOOGIA**
  John Wesley jutluse põhjal Taavi Hollman
  Patustamisest pärast õigeksmõistmist 6
- **ARVAMUS**
  Anne Saluraid
  Õigeksmõistmine 9
- **TÖÖHARUD**
  Inna Välja
  EMK Teoloogilise Seminari 30. aastapäev 10
  Lea Kübar
  EMK lastetööst 12
  Marjana Luist
  Seminaril uus rektor 13
- **KIRIKUELU**
  Triin Tarendi
  Suvekonverents pidas juubelit 14
  Thea Kant
  „Võtke kaasa kotitäis seemneid ja ärge tooge nendest midagi tagasi …“ 17
  Riley Cramer
  Misjoniaasta Eestis 18
- **KOGUDUSTE ELU**
  Vitali Baranov
  Lootuse koguduse lugu 19
  Lemme Aulis
  Reeküla koguduse aastapäev – 114 20
- **MEIE INIMESED**
  Marjana Luist
  Aaasta Ema – Mai Metsamaa 22
  Küllike Evartov
  Andrus ja Jelena Kask 50 + 50 24
  Douglas Robb Childress
  Minu teekond 26
- **RISTSÕNA** 28
- **LASTENURK**
  Lea Kübar
  Erakordne poiss, kes käis koos Jumalaga ja oli Eesti Metodisti Kiriku üks loojatest 29
- **METONOORED**
  Ele Paju
  Jätkusuutlik noortetöö 30
  Kasvulava 30
  Metonoorte suvelaagrid 2024 31

Esikaane foto: AI
Väljaandja: EMK, Narva mnt 51, 10120 Tallinn
Tel: 501 2483; e-post: koduteel@metodistikirik.ee
www.metodistikirik.ee/koduteel
Toimetaja: Marjana Luist
Toimetuse kolleegium: Küllike Evartov, Tarmo Lilleoja, Anne Saluraid, Triin Tarendi, Inna Välja, Marjana Luist
Ajakirja veebiversioonid: Rein Laaneser
Keeletoimetajad: Küllike Evartov, Inna Välja
Küljendus: Taimi Pärna

TULINOOLED
Ef 6:16

Ehk patt ja maailm jäänud seljataha,
me teeks on alles võitlemiste org.
Ehk köidikutest armu läbi vabad,
peab vaimus valitsema lahingkord.

Üks vaenlane, kes tagasi ei põrku
ka Jeesusele lähenemast siin,
on aina otsimas meis paiku nõrku,
kus katkend pühitsuse kindel piir.

Ta sinna oma tulinooled saadab,
et süüdata, mis võtta võib meis tuld.
Nii palju kordi sügavasti haavand
meid minameele süttind elutung.

Just nagu tulekahjuks alarmeerib
meist igaüks kõik abiallikad,
nii siin täis appihüüuks palve teenib,
et päästa ära kõige kallimat.
Usk hüüab Issandat me päästeks appi –
see ongi kilp me tulinoolte teel.

On halb, kui see on kustki küljest katki,
See kiusajale avatuks meid teeb.
Neiks tulinooliks leivamure, kahtlus,
uhkus, kõrkus, viha süütav jonn.

Kui kõik meist üleandmishetkel lahkus,
kuid kübekene mõnda järel on,
siis vaenlane saab kinnitada kanda,
sealt sihtida tal parim on ja hea.
Oo, Issand, aita meid nii üle anda
end Sinule, et jääkisid ei jää!

Jah, patt ja maailm ehkki maha pandud,
meid piirab siiski ta kui tulering,
kuivõrd me siin end Jumalale andnud,
on usukilbi taga varjus hing.

Autor teadmata

Foto: Pixabay

Koduteel veebis!

Eesti Metodisti Kiriku ajakiri KODUTEEL
Facebookis:
http://www.facebook.com/emk.koduteel
Veebikodus:
http://www.metodistikirik.ee/koduteel
Issuu keskkonnas:
http://issuu.com/koduteel

Totaalne muutumine

Meie ajakirja uus number keskendub jätkuvalt metodisti kiriku usuartiklite uurimisele, võttes seekord luubi alla patu ja õigeksmõistmise. Need on teemad, mis on iga kristlase elu tuumaks, määratledes tema suhte Jumalaga.

MARJANA LUIST

Fotol Ain Varese maal "Kadunud poja tagasitulek"

Marjana Luist Foto: erakogu

Meie enda pingutused, tahe, südamehoiak ega miski meist enestest olenev ei saa meile tuua õigeksmõistmist. See on üksnes Jumala tegu, mille me saame vastu võtta.

Apostel Pauluse elu radikaalne muutus on selle suurepärane näide. Paulus oli oma elus teinud kõik võimaliku, et vastanduda Kristusele. Pidades kristlust valeõpetuseks, tegi ta kõik endast sõltuva, et seda maa pealt hävitada. Paulus ei teinud midagi enda õigeksmõistmise heaks. Tema enda hinnangul ta ei vajanudki seda, sest ta pidas oma tegusid ja nende motiive õigeteks. Inimlik õiglustunne võib öelda, et Paulus ei olnud mitte kuidagi ära teeninud Kristuse poolehoidu. Kuid just selles peitubki Jumala õigeksmõistmise saladus: see ei sõltu meist, vaid ainult Jumala armust.

Õigeksmõistmises täidab Jumal oma õigluse nõude, asetades patu karistuse Kristuse peale, ja avaldab samas oma armu, pakkudes andestust ja õigeksmõistmist. Kui inimene oli enne Jumala ees süüdi ja hukka mõistetud, siis nüüd on ta õigeks mõistetud ja Jumala laps. Hukkamõistetust saab armust päästetu.

Jumala tegu õigeksmõistmisel muudab täielikult inimese **staatust**, Jumala tegu pühitsusel muudab täielikult inimese **saatust**. Õigeksmõistmine tõstab inimese välja patu ja süü sügavusest ning annab talle uue alguse. Inimese sees toimuv totaalne muutus väljendub välises – inimese tegudes. Kohtumine Kristusega muutis Pauluse elu totaalselt. Kristlaste tagakiusajast sai ristiusu tulihingeline eestkõneleja, kes oli Jeesuse nime kuulutamise nimel valmis ohtu seadma nii oma tervise kui ka elu.

Nii nagu Pauluse loos, on ka iga kristlase elu tuumaks Jumala töö meis, mis muudab meie staatust ja saatust. Loodan, et see ajakirjanumber inspireerib Sind, hea lugeja, sügavamalt mõtisklema nende elumuutvate teemade üle ja toob selgust Sinu suhtesse Jumalaga.

EMK ÕNNITLEB

14. september – Peeter Piirisild (97)
22. september – Andrus Kask (50)
31. oktoober – Douglas Childress (50)
13. november – Marjana Luist (45)
18. november – Anton Ojamaa (35)
20. november – Evi Lindmäe (85)
25. november – Tetyana Radomska (45)

SÜNDMUSED

- **18.–19. oktoober** – EMK vaimulike õppe- ja osadus-päevad
- **2. november** – EMK lastetöö tegijate õppepäev
- **14. detsember** – EMK vaimulike ja nende abikaasade advendiosadus
- **30. detsember – 2. jaanuar** – Metonoorte talvelaager

Vastu ootusi või üle ootuste

Mk 6:14–29

Lektsionaarium annab Ristija Johannesele küllaltki suure tähelepanu. Advendiajal on temast juttu kahel pühapäeval, siis veel Issanda ristimispühal jaanuari alguses, juuli keskel ja ehk veel siin-seal. See pole juhuslik. Nagu ütleb Jeesus: „… naisest sündinute seast ei ole tõusnud suuremat Ristija Johannesest."

Emeriitpastor
URMAS RAHUVARM

Õige ja püha mees oli pandud vangi kuninga avaliku solvamise pärast, kui ta ütles, et tollel pole õigust elada oma venna naisega. Vanglad on teatavasti järelemõtlemiseks. Johannes mõtles. Kui ta kuulis Kristuse tegudest, saatis ta küsima: „Kas sina oled see, kes pidi tulema, või jääme ootama teist?" Ta ehk ootas, et mõjuvõimas sõber ta kuidagi vanglast välja aitab.

Jeesus vastas neile: „Minge teatage Johannesele, mida te kuulete ja näete: pimedad näevad jälle ja jalutud kõnnivad, pidalitõbised saavad puhtaks ja kurdid kuulevad ja surnud tõusevad üles ja vaestele kuulutatakse evangeeliumi ja õnnis on see, kes ei pahanda ennast minu pärast!"

Johannes ei olnud vanglasse unustatud Jumala poolt. Aga tema pääsemine ei pidanud tulema mõjuka sõbra eestkoste, võimuvahetuse või mõne muu inimliku vahendiga. Jumal oli temale varunud midagi hoopis aulisemat – märtrikrooni.

Johannes oli noor mees, 30 ümber, üles kasvanud eaka preestri perekonnas. Tõenäoliselt valmistati teda ette preestriteenistuseks auväärse isa jälgedes.

Foto: EMK pildikogu

Ent Jumala Vaimu märk oli tema peal. Johannese kutsumus oli palju kõrgem tavalisest preestriametist. Kõrbeüksinduses Jumalat otsides tabas teda Elav Sõna. Ta hakkas möödakäijatele rääkima, et Taevariik oma

väes ja pühaduses on lähedal, ja kes ei taha saada visatud kustutamatusse tulle, peab meelt parandama. Inimesed nägid, et ta pole mingi veidrik usuhull, nagu neid ikka leidub, vaid et tema sõnumis on selge tõsiseltvõetav sisu. Nad lasid ennast ristida selle märgiks, et tahavad patust lahti öelda ja saada taas Iisraeli kodakondsuse väärilisteks.

Ühel päeval nägi ta tulevat omavanust meest ristimisele. Too polnud aga patukahetseja nägu. Johannes tõrkus. Jumala Vaim ütles, et Tema ongi see, kes maailma patu ära võtab. Johannes ütles, et hoopis teda ennast peaks nüüd ristitama, ent nõustus viimaks teise pealekäimisel. Ta oli teadlik oma teevalmistaja rollist, jäi rõõmuga oma osa juurde ja suunas Jeesuse järele ka oma õpilasi. Mõne aasta ehk oli ta saanud oma missiooni täita.

Kohtumist kohaliku kuningaga meile täpsemalt ei kirjeldata, küll aga jutu peamist sisu. Võiksime kujutleda, et möödasõitev Heroodes tuli uudistama, mis jõe ääres toimub. Kui Johannes kutsus ka kuningat üles meeleparandusele, tegi too suured silmad: millest? Tema on ju mees, kellel on alati õigus ja kõik lubatud! Kuid Johannes meenutas, et Jumala õigus on üle iga kuninga omast ja et see õigus seab abielukorra. On suhteid, mis on õnnistatud; on neid, mis käivad kah kuidagi, aga on ka neid, mis on lausa keelatud. Sina, kuningas, oled seda korda rikkunud.

Kuningas võis juttu naeruks panna, võis vihastuda, aga kodus rääkis ta Heroodiasele, et pühamees oli käskinud ta venna juurde tagasi saata. Naine muidugi ei saanud asja niisama jätta ja saavutas esialgu vähemalt Johannese vangistamise, hiljem ka tapmise. Ei tea, mis Jumala õigusest see mees räägib, aga kuningat on ta avalikult solvanud, kuninganna huve riivanud ja selle eest peab ta karistuse saama.

Johannes on vangis. Noor mees, 30 ümber. Kes tahaks mädaneda vangis, kui elu alles ees?! Kes tahaks kükitada kongis, kui on harjunud avaruse ja liikumisvabadusega?! Kes tahaks olla kuude viisi korralikult pesemata, kui on harjunud elama jõe ääres?! Kes tahaks hingata läppunud kongihaisu, kui sõõrmed on harjunud vabade kõrbetuultega, mis olenevalt aastaajast lõhnavad kuuma kivi, vihmasadude või õitsva maa järele?! Aga mis peamine: kes tahaks olla võõrvalitseja vang, kui väljas jalutab Messias, Iisraeli Vabastaja?!

Jah, situatsioon oli Johannesele vastu ootusi. Kaua võib?!

Johannes nägi hetke, aga mitte tervikut. Kuidas võikski arvata, et kellelgi on 30-selt elutöö juba tehtud? Ta ehk nägi ennast veel ja veel jutlustamas rahvale, juhatamas neid pühaduse teele – kuid seda pidid tegema juba teised. Ta igatses veel ja veel ristida neid, kes olid meelt parandanud – kuid edaspidine ristimine oli antud Jeesuse õpilastele. Veelgi aulisemalt: mitte ainult meeleparanduseks, vaid asetamisena Jumalasse.

Johannese töö oli tehtud, kuigi ta ise seda siis veel ei mõistnud. Peagi tuli timukas ja tegi talle kiire lõpu, sest pidulised ju ootasid. Talle ei olnud antud kümneid tööaastaid, vaid igavene puhkus. Ei enam kõrbeavarust, vaid kogu Taevariigi lõputus. Ei enam Jordani veed, vaid eluvee jõgi, särav nagu mägikristall, mis saab alguse Jumala ja Talle troonist. Ei enam võrratuid looduse lõhnu, vaid taevaste aasade hõng, värske ja külluslik, alati uus, millest iial ei tüdi. Aga mis peamine – vabadus.

Ta oli öelnud Jeesusele: „Mul on vaja lasta Sinul ennast ristida!“ Ta oli küll kuulutanud Jumala pühadusest ja inimeste meeleparandusest teistele, kuid mõistis, et vajab Jumala vabastavat armu samavõrd ka ise. See on iga inimliku preestri, jumalasulase sügav tunnetus. Ka tema patu pidi ära kandma Jumala Tall. Ka temale pidi arvatama osaks Kristuse õigus. Kuidas küll, millal küll?

Selgus, et asi on lihtsam, kui ta oskas arvata. Taevariigist oli ta kuulutanud teistele, ise sai ta sinna üllatavalt kiiresti. Jumala pääste ei tulnud nii, nagu Johannes ootas. Vangistuses olek oli koguni **vastu ootusi**. Pääsemine oli aga **üle ootuste**!

Kas ja kui palju me mõistame oma mõõdunööre, kuhu need on Jumala käest langenud? Kuivõrd me oskame olla rõõmsad ja tänulikud selle osa ja aja eest elus ja Jumala Kuningriigis, mis meile on antud?

Taavet: „Mõõdunöörid on mulle langenud meeldivate paikade peale, ka on pärisosa ilus mu meelest.“ (Ps 16:6)

Taaveti elu ei olnud sugugi kerge, tal oli võitlemist ja pingutamist. Pikemat aega oli ta sagedases surmaohus, koges kiusatusi ja vastuseisu. Nii on olnud ajast aega nendega, kes on saanud Taevariigi kutse: enne risti, siis krooni. Aga nagu krooni, nii saab ka risti kanda rõõmuga. Tehkem seda!

„Õndsad on need, keda õiguse pärast taga kiusatakse, sest nende päralt on taevariik. Õndsad olete teie, kui teid minu pärast laimatakse ja taga kiusatakse ja teist valega kõiksugust kurja räägitakse. Olge rõõmsad ja hõisake, sest teie palk on suur taevas! Just samamoodi on taga kiusatud ka prohveteid enne teid.“ (Mt 5:10–12)

„Aga mitte ainult sellest, vaid me kiitleme ka viletsusest, teades, et viletsus toob kannatlikkuse.“ (Rm 5:3)

„Sest teile ei ole ju kingitud ainult armu uskuda Kristusesse, vaid ka kannatada tema pärast.“ (Fl 1:29)

„… vaid rõõmustage, et nii nagu te olete Kristuse kannatuste osalised, võite rõõmuga hõisata ka tema kirkuse ilmumisel.“ (1Pt 4:13)

„Aga nemad (Peetrus jt apostlid) läksid Suurkohtu palge eest minema, rõõmustades, et neid on väärt arvatud kannatama teotust selle nime pärast.“ (Ap 5:41)

Eks see ole olnud vastu ootusi pühadele, keda Jumal armastab nagu silmateri. Ent ka Jumala arm ja pääste on olnud üle ootuste.

Küllap lohutas ka Johannest Jeesuse saadetud vastus. Kui Jumal ei päästa nii, küllap Ta siis päästab teisiti. Ootaja aeg on muidugi pikk, aga kui mitte veel, küllap siis õigel ajal.

Näeme siis, et Jumala Sõna tundmisest kannatusi tulla võib, mittetundmisest aga tuleb kannatusi igal juhul. Mittetundmise rõõmud on lühiajalised, tundmisest tulevad rõõmud aga igavesed. Sellel on käesoleva ja tuleva ajastu tõotused. Kuigi kannatused võivad tulla vastu ootusi, on rõõm üle ootuste.

Olgem siis ustavad selles, mis meile on antud, olgu seda pisut või palju, pikaks ajaks või natukeseks. Issand ei nõua kelleltki kannatlikkust ega vastupidavust ülearu, Ta ei pane kellelegi liigseid koormaid. Jumala Vaim, kes lähtub Isast ja Pojast, annab pingutustesse indu ja kannatustesse rõõmu.

Kiitus Jumalale!

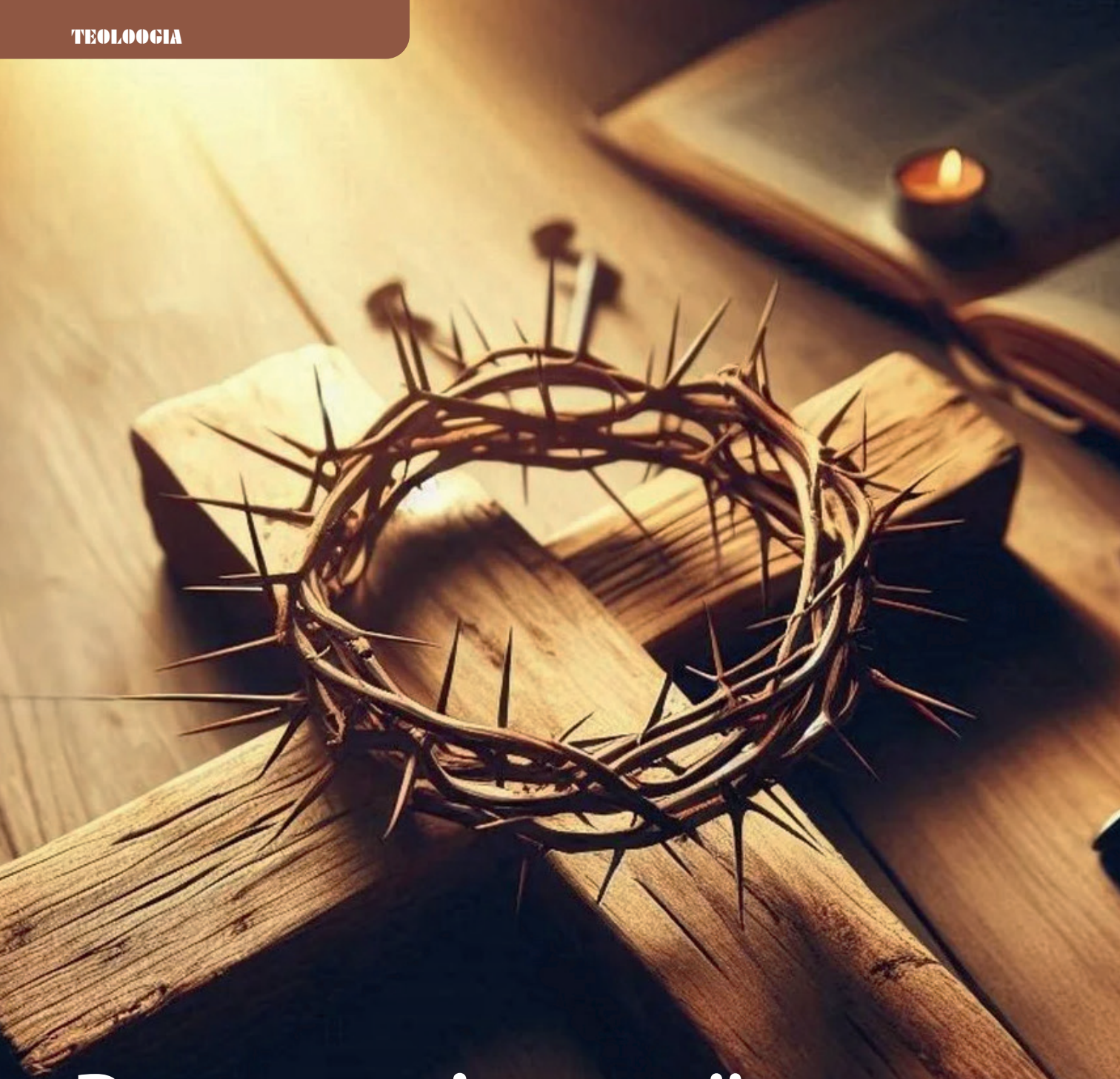

Patustamisest pärast õigeksmõistmist

Kuidas on, kas usklikena, Jumala lastena patustame või mitte? Ühest küljest ütleb Jumala Sõna, et ükski, kes püsib Jumalas, ei tee pattu; ükski, kes teeb pattu, ei ole näinud ega mõistnud teda (1Jh 3:6). Ainult seda lõiku lugedes võib jääda mulje, et pühitsetud tõsiusklik Jumala laps ei saagi kunagi eksida ega patustada, sest Jumala seeme püsib temas ja ta ei saa teha pattu (1Jh 3:9). Seda kinnitab veel ka 1Jh 5:18: „Me teame, et ükski, kes on sündinud Jumalast, ei tee pattu, sest Jumalast sünnitatu hoiab ennast ja kuri ei puuduta teda."

JOHN WESLEY jutluse põhjal
pastor Taavi Hollman

Foto: EMK pildikogu

Teisest küljest möönab seesama apostel Johannes võimalust, et ka usklikul on võimalik patustada (1Jh 5:16). Ka Paulus hoiatab usklikke, et saage täiesti kaineks ja ärge tehke pattu! Jah, mõnel ei ole üldse jumalatunnetust (1Kr 15:34). Niisiis võime järeldada, et ka Jumala lapsed saavad siiski patustada ka peale uutsündi ülevalt ning kalduda valele teele. Paulus nimetab eksiõpetuses olevat inimest pööraseks, kes teeb pattu ning on ise enese hukka mõistnud (Tt 3:11).

Pühakirja järgi on ilmselge, et päästet on võimalik kaotada ja Jumala riigist võime oma patu tõttu saada välja jäetud. Algseid metodiste iseloomustas patust pääsemise küsimusega tegelemine. Klassikoosolekud ei olnud kohad, kus hariti end intellektuaalselt, vaid arutleti ja jagati sellest, mida ja kuidas teha selleks, et patt ja kiusatus ära võita. Patutunnetus, kahetsus, meeleparandus ja pääste omandasid erilise tähenduse metodistlikus liikumises.

Meie kiriku üks usuartikleid sätestab, et mitte iga patt, mis on tahtlikult sooritatud pärast õigeksmõistmist, ei ole patt Püha Vaimu vastu ja seega andeksandmatu. Seetõttu ei tule keelata meeleparanduse võimalust neile, kes pärast õigeksmõistmist pattu langevad. Pärast Püha Vaimu vastuvõtmist võime me armust eemalduda ja pattu langeda, aga seejärel Jumala armu läbi taas tõusta ning oma elu parandada. Seepärast tuleb hukka mõista neid, kes väidavad, et nad ei saa enam pattu teha kogu siinse elu vältel või kes keelavad andestuse võimalust neile, kes tõeliselt meelt parandavad.

Vaatame põhjalikumalt John Wesley jutluste kogu 19. jutluses kirjapandut, kus kirjeldatakse Jumalast sündinute suurt eesõigust. Julgustan kindlasti seda jutlust lugema. Siinkohal toon esile vaid mõned osad sellest jutlusest. John Wesley järgi arvatakse sageli, et Jumalast sündimine on sama mis õigeksmõistmine; et uuestisünd ja õigeksmõistmine on vaid kaks eri väljendit sama asja tähistamiseks: ühest küljest on kindel, et igaüks, kes on õigeks mõistetud, on ka Jumalast sündinud, ja teisest küljest, et igaüks, kes on Jumalast sündinud, on ka õigeks mõistetud; jah, et need mõlemad Jumala annid antakse usklikule ühel ja samal ajal. Ühel hetkel pühitakse ära tema patud ja ta sünnib Jumalast.

Ent kuigi saab möönda, et õigeksmõistmine ja uuestisünd on ajaliselt üksteisest lahutamatud, on nad ometi kergesti eristatavad, sest nad ei ole üks ja sama, vaid väga erinevad asjad. Õigeksmõistmine viitab ainult suhtelisele, uuestisündimine aga tegelikule muutusele.

> **Jumal teeb meid õigeks mõistes midagi meie *eest*, meid uuesti sünnitades teeb ta meie *sees* tööd. Esimene muudab meie välist suhet Jumalaga, nii et me muutume vaenlastest lasteks; viimane muudab aga meie sisimat hinge, nii et me muutume patustest pühadeks. Üks taastab meid Jumala soosingusse, teine tema kujusse.**

Üks on süü eemaldamine, teine on patu väe eemaldamine. Nii et kuigi need on koos ühel ajal, on nad ometi täiesti eri laadi.

Esiteks uurime, mis on väljendi „ükski, kes on sündinud Jumalast“ õige tähendus. Üldiselt võime kõikidest pühakirjakohtadest, kus väljend „Jumalast sündinud“ esineb, teada saada, et see ei tähenda mitte ainult ristimist või mingit muud välist muutust, vaid tohutut sisemist muutust; muutust, mis toimub hinges tänu Püha Vaimu tööle, muutust, mis haarab kogu meie olemise viisi, sest hetkest, mil me oleme Jumalast sündinud, elame täiesti teistmoodi kui enne seda; me oleme justkui teises maailmas.

See, kes on nüüd nõnda sündinud Jumalast, … see, kes saab pidevalt oma hinge eluõhku Jumalalt, tema Vaimu armulikku mõju, ja annab seda üha tagasi; see, kes nõnda usub ja armastab, kes usu kaudu tunnetab Jumala jätkuvat tegutsemist oma vaimu juures ja kes teatud vaimse vastureaktsioonina annab hääbumatus armastuses ja kiituses ja palves tagasi selle armu, mis ta saab, – see mitte ainult ei tee pattu, kui ta ennast niiviisi hoiab, vaid niikaua, kui see seeme püsib temas, ei saagi teha pattu, sest ta on sündinud Jumalast.

Patu all mõistan ma siin välist pattu vastavalt selle sõna lihtsale, üldlevinud tähendusele: tegelikku, tahtlikku seaduserikkumist; ilmutatud, kirja pandud Jumala seaduse rikkumist; ükskõik millise Jumala käsu rikkumist, mida tunnistatakse käsuna selle rikkumise ajal. Ent kui ükski, kes on sündinud Jumalast, püsib usus ja armastuses ning palve- ja kiitusevaimus, siis ta mitte ainult ei tee pattu, vaid ka ei saa pattu teha. Nii kaua, kui ta siis usub Kristuse läbi Jumalasse ja armastab teda ning valab tema ees välja oma südame, ei saa ta vabatahtlikult rikkuda ühtki Jumala käskudest – ei kõneldes ega tehes seda, mille kohta ta teab, et Jumal on selle keelanud – nii kaua, kuni see temas püsiv seeme (see armastav, palvetav, tänulik usk) sunnib teda hoiduma kõigest, mis on tema teadmiste kohaselt jäledus Jumala silmis.

Kuid siin ilmneb kohe üks raskus, mis on paljudele tundunud ületamatu ning mis on neid pannud salgama apostli selget väidet ja loobuma sellest Jumala laste eesõigusest. Tegelikult on selge, et need, kelle puhul me ei saa eitada, et nad on tõeliselt sündinud Jumalast (Jumala Vaim on meile nende kohta oma sõnas andnud eksimatu tunnistuse), ei ole sellegipoolest mitte ainult saanud pattu teha, vaid on seda ka teinud, isegi rasket, väliselt nähtavat pattu. Nad on rikkunud selgeid, teadaolevaid Jumala seadusi, kõneldes või tehes seda, mille kohta nad teadsid, et Jumal on seda keelanud.

Ammu on tähele pandud järgmist: nii kaua, kui see, kes on sündinud Jumalast, hoiab end (mida ta on Jumala armust võimeline tegema), ei puuduta teda kuri. Ent kui ta ennast ei hoia, kui ta ei püsi usus, siis võib ta teha pattu nagu iga teine inimene. Seepärast on lihtne mõista, kuidas igaüks neist Jumala lastest võib kaotada oma püsivuse, ja ikkagi

jääb see Jumala suur tõde, mida apostel kuulutas, järjekindlalt ja kõikumatult kestma. Ta ei hoia ennast selle Jumala armuga, millest talle piisab. Ta langeb järk-järgult, kõigepealt

- **passiivsesse seesmisse pattu** – ta ei õhuta lõkkele Jumala andi, mis temas on, ei ole kaine palveteks, ei püüdle sihtmärgi poole, Jumala üleva kutsumise võiduhinna poole;
- ja seejärel **aktiivsesse seesmisse pattu** – kaldudes oma südamega ülekohtu poole, andes maad mõnele kurjale ihale või hoiakule.
- Järgmiseks kaotab ta oma usu, nägemata enam andestavat Jumalat, ja seejärel oma jumalaarmastuse. Ja olles siis nõrk ja nagu iga teine inimene, **on ta suuteline tegema isegi välist pattu**.

Siin näete kindlat liikumist armust patusse. Nõnda toimub see samm-sammult:

1. armastuse jumalik seeme, võitev usk, püsib selles, kes on sündinud Jumalast. Ta hoiab end Jumala armus ega saa teha pattu;
2. tekib kiusatus – pole tähtsust, kas maailmast, lihast või kuradist;
3. Jumala Vaim hoiatab teda, et patt on lähedal, ja õhutab teda olema kaine palveteks;
4. ta annab teatud määral järele kiusatusele, mis hakkab talle järjest enam meeldima;
5. Püha Vaim kurvastab; inimese usk nõrgeneb ja tema armastus Jumala vastu jaheneb;
6. Vaim noomib teda järsemalt ja ütleb: „See on tee, käi seda!“;
7. ta pöördub ära Jumala piinatekitavast häälest ja kuulab kiusaja meeldivat häält;
8. tema hinges tekib ja hakkab levima kuri himu, kuni usk ja armastus kaovad;
9. nüüd on ta võimeline tegema välist pattu, sest Issanda vägi on temast lahkunud.

Mida enam iga usklik oma südant läbi katsub, seda enam veendub ta, et usk, mis on tegev armastuse läbi, välistab nii seesmise kui ka välise patu hinges, mis on kaine palveks; et me sellele vaatamata võime isegi siis langeda kiusatusse, eriti sellisesse pattu, mis meid hõlpsasti takerdab; et kui hinge armastav silm on kindlalt Jumala peal, siis kaob kiusatus varsti. Aga kui mitte, kui me oleme *ἐξελκόμενοι* (nagu apostel Jaakobus ütleb), Jumalast meie 'oma himuga eemale tõmmatud', ja *δελεαζόμενοι*, olemasolevast või lubatud naudingust 'ära peibutatud', siis toob meie sees viljastatud himu ilmale patu; ja kui see seesmine patt on hävitanud meie usu, heidab see meid otsejoones kuradi paeltesse, nii et me võime teha ükskõik millist välist pattu.

Teiseks võime eelöeldust õppida seda, mis on jumalik elu uskliku hinges, millest see õieti koosneb ning mida see otseselt ja ilmtingimata tähendab. See tähendab otseselt ja ilmtingimata Jumala Püha Vaimu juhtimist: seda, et Jumal hingab hinge sisse ja hing hingab tagasi selle, mille ta sai algul Jumalalt; Jumala tegutsemist hinges ja hinge vastureaktsiooni Jumalale; Jumala, armastava, andestava Jumala lakkamatut ligiolu, mida hingele ilmutatakse ja mida tunnetatakse usu kaudu; ning lakkamatut armastuse, kiituse ja palvega vastamist, millega toome kõik oma südame mõtted, kõik meie suust tulevad sõnad, kogu meie kätetöö, kogu meie ihu, hinge ja vaimu pühaks ja Jumalale meelepäraseks ohvriks Kristuses Jeesuses.

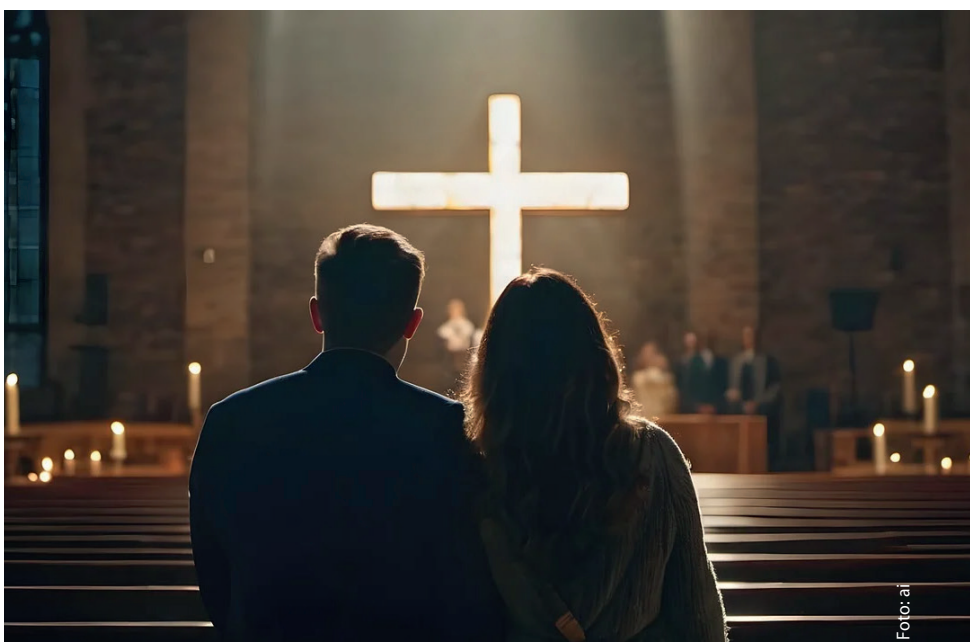
Foto: ai

Ja kolmandaks võime järeldada, et hinge selline vastureaktsioon (ükskõik, kuidas seda nimetada) on absoluutselt vajalik selleks, et jumalik elu võiks seal püsida. Sest on ilmselge, et Jumal ei tegele hingega lõpmatuseni, kui see ei anna Jumalale vastureaktsiooni. Ta käib tõepoolest oma headusega meie eel. Tema armastab meid esimesena ja ilmutab ennast meile. Kui me oleme veel kaugel, siis kutsub ta meid enese juurde ja paistab meie südamesse. Ent kui me siis ei armasta teda, kes meid on enne armastanud, kui me ei võta kuulda tema häält; kui me pöörame oma silmad ära tema pealt ega pane tähele seda valgust, mida ta meie peale välja valab, siis ei kavatse tema Vaim meiega igavesti vaeva näha; ta tõmbub tasapisi tagasi ja jätab meid meie oma südame pimedusse. Ta ei hinga lõpmatult meie hinge sisse, kui meie hing ei hinga tema poole tagasi; kui meie armastus ja palve ja tänu ei pöördu tema juurde tagasi ohvrina, millest tal on hea meel.

Ja viimaks õppigem järgima suure apostli juhist: „Ära mõtle kõrgilt, vaid karda.“ Kartkem pattu enam kui surma või põrgut. Olgu meis valvas (kuigi mitte valulik) kartus, kas me viimaks ei toetu oma petlikule südamele. Niisiis, kes enese arvab seisvat, vaadaku, et ta ei langeks! Isegi see, kes praegu seisab kindlalt Jumala armus, usus, mis võidab ära maailma, võib ometi langeda seesmisse pattu ja seeläbi oma usulaeva põhja lasta. Ja kui kergesti võib siis väline patt saavutada taas meelevalla tema üle!

Oh, Jumala inimene, valva ikka, et sa alati võiksid kuulda Jumala häält! Valva, et sa võiksid palvetada lakkamata, valades igal ajal ja kõigis paigus oma südant välja tema ees. Nõnda pead sa alati uskuma ja alati armastama, ja mitte iial pattu tegema.

Foto: shutterstock

Õigeksmõistmine

Arvatavasti teab iga kristlane peast salmi Rooma kirjast: „Nii ei ole nüüd enam mingit hukkamõistu neile, kes on Kristuses Jeesuses.“ (Rm 8:1)

ANNE SALURAID
Tallinna kogudus

Anne Saluraid Foto: EMK pildikogu

Et Paulus kasutab evangeeliumi lahtimõtestamisel juriidilist keelt, siis võiks tema väite selle sisu kahjustamata sõnastada ka teistpidi. Hukkamõistmine teisiti öelduna tähendaks siin viidet kellelegi, kes on süüdimõistva otsuse asemel mõistetud õigeks. Nii saab kirja põhiküsimuseks Jumala õigus.

Piibli tekstides tuleb õiguse mõiste sisse juba inimese asetamisel Eedeni aeda, kui Jumal ütleb: „... aga hea ja kurja tundmise puust sa ei tohi süüa, sest päeval, mil sa sellest sööd, pead sa surma surema!“ (1Ms 2:17). Psalmisti jumalatunnetusest lähtudes võiks aga öelda, et juba loomine ise on Jumala õigus: „Õige on Issand kõigil oma teedel ja vaga kõigis oma tegudes“, sest „Sina oled õige, Issand, ja su seadused on õiglased“ (Ps 145:17 ja 119:137). See tähendab, et kõige algus ja looja ning lõpuks ka ülalpidaja on olemasoleva toonud esile teatud seaduskorralduste järgi ning seepärast toimib ka tema loodu vaid nende seaduste alusel. Võib öelda, et kogu loodu on Looja seaduse all. Seadus ja õigus on aga teineteisest lahutamatud, sest seal, kus kehtib seadus, kehtib ka õigeks- või hukkamõistmine. Võimalik, et niisugune lähenemine ei olnud mitte kõigile 1. sajandi kristlastele vastuvõetav, miks muidu kirjutab Johannes kogudusele: „Kui me ütleme: „Meil ei ole pattu“, siis me petame iseendid ja tõde ei ole meis“ (1Jh 1:8, 10), viidates arvatavasti kerintuslastele, kes Aadama pattu eitasid. Nende uskumuse järgi ei olnud materiaalne maailm ülima Jumala poolt loodud ja seepärast polnud ka põhjust end eksivaks inimeseks tunnistada.

Kuid inimese, loodud oleva suhestumine Looja seaduskorraldustega toob patu selgelt esile: ta kas taipab või ei taipa seaduse vajalikkust, kuuletub või ei kuuletu sellele, on seaduse ees õige või hukka mõistetud jne. Rooma kirja esimeses peatükis Paulus just sellest kirjutab, kui ta ütleb: nüüd, pärast Kristuse õiguse andi, ei ole varem „oma tahtmist tegeva“ inimese lõpp enam surma mõistmine, vaid ta on asetatud õigesse suhtesse oma Loojaga (vt tagasi 1Ms 2:15). Pauluse õigeksmõistmise käsitlus ütleb siis selgelt, et Jumala perspektiivist on lunastuse lõppsiht inimese õigesse olukorda ehk ka seisusesse asetamine: „Nüüd te olete kõik usu kaudu **Jumala lapsed** Kristuses Jeesuses“ (Gl 3:26), hüüdes „Abba!“. Mis tähendab ju, et hukkamõistev käsk on asendunud Isa armuandva juhatusega: „Õpeta mind tegema sinu meelt mööda, sest sina oled mu Jumal! Sinu hea Vaim juhatagu mind tasasel maal!“ laulab psalmist (Ps 143:10).

Jeesuse kokkupõrked juutide vaimulikkonnaga teoloogilistel teemadel suundusid lõpuks ühele ja ainsale küsimusele: kus on inimese süda? Sest nii nagu Ta õpetas, sellest on vähe tulu, kui öelda: meil on isaks Aabraham (Lk 3:8) või: meie õigus on Kristus (Rm 10:4), kui see ei too esile Jumala õigust: **„Sest südamega usutakse õiguseks“** (Rm 10:10). Aabraham, kelle Paulus toob inimese-Jumala suhte mõõdupuuks, oli just niisugune südamega uskuja. Samuti paljud teised, kelle kohta loeme Pühakirjast, et nad olid „õiged Jumala ees“ (vt nt Eenok 1Ms 5:22; Noa 1Ms 6; 8, 9, 22, 7:5; Taavet 1Sm 18:14; Joosija 2Aj 34:2 jpt). Ei öelda, et nad olid eksimatud, vaid öeldakse „õiged“, sest nad kõndisid Jumalaga, nad kõnelesid Temaga ega kahelnud neile antud korraldustes või juhistes. Nende süda oli alati Jumala poole.

Jeesuse Kristuse lunastustöö läbi pakub Jumal inimesele lapseseisust, mis saab reaalsuseks vastuses Tema kutsele. Kui Jumal ütleb: „Nüüd ei ole enam hukkamõistmist ...“, siis vastab inimene: (ma) katsun läbi, mis on Jumala tahtmine, sest see on hea ja meelepärane ja täiuslik (Rm 12:2b).

EMK Teoloogilise Seminari 30. aastapäeva konverents

15. juunil tähistas meie seminar oma 30. aastapäeva konverentsiga. Taavi Hollmani ja Hindrek-Taavet Taimla juhatusel meenutati seminari algust, tänati Jumalat ja paljusid inimesi, kes on aastate jooksul seda õppeasutust kandnud ja edasi viinud. Räägiti praegusest ajast, kuid olulise osana konverentsist vaadati ka tulevikku.

INNA VÄLJA
teoloogilise seminari 1. lennu vilistlane
Tallinna kogudus

Rektori kt Taavi Hollman viis kuulajad tagasivaates läbi 30 aasta, peatudes lühidalt otsustavatel ja pöördelistel hetkedel, mis määrasid või mõjutasid seminari suunda ja järjepidevust. Seda täiendas visuaalselt 10 meetri pikkune ajajoon seinal (idee: T. Hollman, teostus: Piibe Piirma).

Kõigepealt – alguses oli visioon. Meie kiriku kauaaegsel superintendendil Olav Pärnametsal oli visioon uue kirikuhoone ehitamiseks Tallinnas (eelmine hävis Nõukogude lennuväe pommitabamuse tagajärjel Teises maailmasõjas 1944 ja kogudus oli juba aastakümneid sunnitud tegutsema adventkiriku allüürnikuna), aga mitte ainult – tal oli ka visioon, et meie kirikul peaks olema õppeasutus oma liikmete koolitamiseks, ja seda igati heal tasemel.

Eddie Fox, kellega ta oma visiooni jagas, haaras sellest innuga kinni ja algas ettevalmistus nii kiriku ehitamiseks kui ka seminari asutamiseks.

Tagantjärele vaadates on ka selle ülevaate kirjutaja aukartuses imetlenud, kuidas Jumal andis leida ja ette valmistada kõik need vajalikud inimesed, kes tegid administratiivtööd, ning välismaa õppejõudude kõrvale leida ka meie omad, eestlastest õppejõud, kes said 1994. aastaks ettevalmistuse ja nõutava akadeemilise kraadi erinevates välismaa teoloogilistes õppeasutustes. Ja seda kõike 1990. aastate esimeses pooles, kui Eesti Vabariik oli alles iseseisvuse taastanud ja majandus pärast viitkümmet aastat nõukogude plaanimajandust viletsas, et mitte öelda väga halvas seisus. Metodisti kirikul ei olnud tegelikult mingeid silmnähtavaid ressursse kõrgkooli asutamiseks ja uue kirikuhoone ehitamiseks. Ja ometigi said need mõlemad teoks! Või nagu seminari esimene rektor Andrus Norak tavatses humoorikalt öelda: „Me kõik teadsime, et see ei ole võimalik, aga Olav ei teadnud ...“

Esimene lend õppis ja lõpetas väga kitsastes oludes kiriku keskuses aadressil Apteegi 3 Tallinnas. Siiski oli see aeg täidetud innuka õppimise ja tööga, vaadates samal ajal lootusrikkalt uue hoone valmimise suunas. Ja valmis see sai. Praegused õppe-, töö- ja olmetingimused on võrreldamatult paremad sellest, kuidas alustati.

Kolme aastakümne jooksul on seminaril olnud kergemaid ja raskemaid aegu, aga Taavi Hollman väljendas (usun, et kõikide kohalolijate) sügavat tänu selle eest, et seminar on püsima jäänud ja säilitanud oma identiteedi (hoolimata näiteks sellest, et valitsus avaldas aastaid tagasi tugevat survet, et eri kirikute teoloogilisi koole kokku liita ja sulandada).

Seda, mida teoloogiline seminar on meie kirikule tähendanud ja tulevikus tähendab, on väga raske üle hinnata. Sajad inimesed on saanud siit hariduse ja innustuse teenimiseks ning on täna Jumalat ja kaasinimesi teenimas nii Eestis, Lätis, Leedus ja Põhjamaades kui ka üle kogu endise Nõukogude Liidu. Meie seminar on avatud ka teiste kirikute liikmetele ja neid on endiselt üsna palju.

Noortejuhtide koolitusprogrammi „Kasvulava“ esimesed lõpetajad. Fotod: EMKTS-i pildikogu

Seminar oli ette valmistanud ka videotunnistusi mitmelt vilistlaselt, kes rääkisid sellest, kuidas seminari pandud alus ja haridus on nende igapäevases teenimises üliolulisel kohal.

Dr Jody Ray, Atlanta Mt. Betheli metodisti koguduse vanempastor USA-st, pidas ettekande „Teoloogilise hariduse väljakutsed tänapäeval ja lähitulevikus“. Omades mitut teaduskraadi eri valdkondades ja olles elukestva õppimise motiveerija, õppejõud ning neljanda põlvkonna metodisti pastor, ei väsinud ta rõhutamast, kui tähtis on kõiges, mida kirik (ja ka seminar) teeb, olla veendunud oma tegevuse sisus, sihtides ja eesmärkides.

Dr Ray rõhutas, et kuigi USAs ja Eestis on olud ja kultuur erinev, on kõige tähtsam siiski, et praegusel suurte muutuste ajastul mõistaksime, mis on meie peamine väljakutse: jagada evangeeliumi, olla maailmas evangeelseks jõuks. Et sellega hakkama saada, on vaja mõtlemise muutust, mis ei ole kerge ei kirikule ega õppeasutusele. Hoolimata raskusest on see tohutu võimalus.

Aga kõigepealt on vaja endale otsustavalt selgeks teha, miks. Miks – see tähendab põhjust, eesmärki. Kui me ei tea enda tegevuse põhjust ega eesmärki ehk miksi, siis võime küll olla tohutult aktiivsed ja teha palju, aga need tegevused ei vii meid lähemale sellele eesmärgile, kuhu peaksime jõudma. Seega ei ole küsimus mitte mida teha, vaid miks teha.

Kui meil on selge, miks me midagi teeme, siis saame seda teostada erinevate tegevuste kaudu ja need tegevused muutuvad selgemaks ning mõjusamaks. Võime teha erinevaid asju, aga kui oleme motiveeritud oma „miks“-ist – põhjusest-visioonist –, siis liigume tõesti oma eesmärgi poole. Alles siis on sellel tõeline sisu, mis „jõuab kohale“.

Pastor Ray tabavatest praktilistest näidetest mainin vaid paari: Amazoni visioon ja eesmärk on olla maailma kõige ostjakesksem firma. Nike'i spordijalatsite kompanii visioon ja eesmärk ei ole üksnes ilusate ja heade jalatsite valmistamine, vaid olla inspiratsiooniks ja pakkuda uuendust igale sportlasele üle maailma. Maailmas on kompaniisid ja organisatsioone, kes olid keskendunud ainult sellele, mida teha, ning lasksid mööda võimaluse oma tegevuse uuendamiseks ja arendamiseks. Nad ei keskendunud oma „miks“-ile, tõelisele eesmärgile.

Aga ka meie peame siin Eestis esitama endale küsimuse: miks? Mis on see põhjus, miks me midagi teeme? Kui ükskõik milline kirik või seminar seda küsimust enam ei esita, kui me ei tea oma „miks“-i, siis viib see taandarenguni. Siin esitas Jody Ray väljakutse: kui meie seminar teab oma „miks“-i, oma visiooni, siis miks mitte koolitada uue põlvkonna vaimulikke Euroopa jaoks?

Pärast Jody Ray ettekannet arutleti miks- ja mida-küsimusi koguduste gruppides ning jagati oma leidusid teistega. Pastor Priit Tamm võttis need tabavalt kokku: me peame teadma, mis on vahend, mis eesmärk.

Ele Paju tutvustab koolitusprogrammi „Kasvulava“

Järgmisena astus ette EMK noortetöö juht Ele Paju, kes tutvustas koos noortetoimkonna liikme Naatan Hollmaniga lühidalt noortejuhtide uut 9-kuulist koolitusprogrammi „Kasvulava“, mis valmis Ele ja Naatani koostöös seminari õppejõudude, vilistlaste ja kiriku vaimulike ning töötajatega. Naatan andis tunnistused esimestele lõpetajatele, keda oli tervelt 13. Miks see sai teoks? Sest meie kirikus nähti vajadust noorte juhtide järele. „Kasvulava“ on interneti teel toimunud isikliku vaimuliku kasvu programm. Tänati ka 12 õpetajat, kes pidasid kokku 20 videoloengut.

Nagu ikka sünnipäevade puhul, oli saabunud tervitajaid kodu- ja välismaalt. Ja esimese sessiooni lõpul tutvustati teoloogilise seminari uut rektorit – dr Laur Lilleoja, kes asub tööle uue õppeaasta alguses.

Päeva teises pooles oli konverentsil osalejatel võimalus osa saada seminari 26. lennu lõpuaktusest, kus sütitava jutluse pidas Hindrek-Taavet Taimla, ning olla hiljem ühises osaduses lõpetajate, õppejõudude ning külalistega. Seminari lõpetas 7 tudengit, neist kaks *cum laude*.

** Seminari kodulehelt emkts.ee leiab uudiste alt infot juunis toimunud seminari 30. aastapäeva tähistamise konverentsi kohta. Konverentsi kokkuvõtte all on videolink, kust saab seda järele vaadata. Salvestuse 18. minut algab aastapäeva konverentsi signatuuriga, mille tegi seminari 2. kursuse tudeng Naatan Hollman (idee Taavi Hollmanilt).*

Foto: EMKTS-i pildikogu

Lastetöö suvekonverentsil

Fotod: lastetöö pildikogu

EMK lastetööst

LEA KÜBAR
EMK lastetöö koordinaator

Meenub minu poja Kustase lugu sellest ajast, kui ta käis lasteaias. Teel lasteaiast koju rääkis ta õhinal oma vestlusest rühmakaaslasega. Poisid olid istunud lasteaia mänguvälja kiikedel ja arutlenud eluliste küsimuste üle. Kustas sõnas, et sõber ei uskunud Jeesuse surma, aga Jumala ta arvas siiski olevat olemas. Küsimusi oli olnud palju ja poisid olid juba kokku leppinud, et jätkavad järgmisel päeval arutelu. Asi ei ole selles, et kirikus käivatel lastel on küsimusi sügavate vaimsete teemade kohta. Neid küsimusi on ka teistel lastel. See kinnitab, kui vajalik on hakata vaimsetel teemadel rääkima juba väikeste lastega. Lapsed vajavad selgust ja õpetust, nad vajavad Jumalaga isiklikku suhet.

2023. aasta oktoobrist on meie metodisti kirikus alustanud uus lastetöö toimkond, kuhu kuuluvad Külli Kuusemaa, Lii Lilleoja, Annika Paja, Veronika Taimla ja Lea Kübar. Meie ühiseks visiooniks on toetada lapsevanemaid ja pühapäevakooliõpetajaid, samuti koguduste kaastöölisi, et aidata paremini mõista lapsi ja suunata neid vaimulikul teekonnal. Esimeseks suuremaks ettevõtmiseks kujunes 4-osaline veebinarisari „Meie lapsed kirikus“, kus kõnelesid kristlastest spetsialistid: pereterapeut Lii Lilleoja, logopeed Lea Kübar, psühholoog ja teoloog Meeli Tankler ja psühholoog Karita Kibuspuu. Veebinaridel sai kuulata praktilisi loenguid, esitada lektoritele küsimusi ja osaleda rühmaaruteludes.

Osalejaid oli paljudest erinevatest kirikutest ja omamoodi näitas see, kuidas kristlik lastetöö võib ühendada inimesi ja osapooli, kui neil on sama igatsus. Ootamatult suur huvi (veebinaridel osales kokku üle 100 inimese) ja julgustav tagasiside on andnud lastetoimkonnale indu veebinaridega jätkata ka 2024 sügisel.

Lisaks eelmainitule on meie enda kiriku lastetöötegijatel kaks korda aastas (aprillis ja novembris) võimalus kohtuda õppepäeval, kus vahetatakse õppematerjale ja kogemusi, kuulatakse praktilist ettekannet ning on võimalus leida uusi tuttavaid ja tugevdada omavahelist koostööd. Järgmine kohtumine leiab aset 2. novembril Pärnu Agape koguduses.

Lastetöö toimkond tänab kõiki, kel on olnud osa kiriku lastetöös, ja ootab uusi naisi ja mehi huvitavasse lastetöö teenistusse.

Seminaril uus rektor

MARJANA LUIST

EMK Teoloogilises Seminaris algas uus õppeaasta uue rektoriga. Alates 1. septembrist 2024 on EMKTSi rektoriks dr Laur Lilleoja.

28. augustil toimus seminari uue õppeaasta avajumalateenistus, kus tervitati uusi tudengeid ning paluti õnnistust uuele rektorile. Lisaks seminari õppejõududele, töötajatele ja tudengitele olid avajumalateenistusele uut rektorit tervitama tulnud EMK superintendent Robert Tšerenkov, EKNi täitevsekretär Vilver Oras, EELK Usuteaduste Instituudi dekaan dr Liina Kilemit, rektori pereliikmed ja mitmed teised külalised. Oma tervituskõnes tõi Laur esile sõna „seminar“ ladinakeelse tähenduse, milleks on „külvipeenar“ või „taimelava“, ning väljendas soovi, et EMKTSis õpetatav jõuaks seemnetena soodsasse pinnasesse ning tulemus tooks kasu paljudele.

Alates 1. septembrist 2024 on EMKTSi rektoriks dr Laur Lilleoja Fotod: Marjana Luist

Avajumalateenistusel anti üle EMKTSi vilistlaskogu poolt valitud aasta vilistlase tiitel. Sel korral pälvis selle tiitli igati teenitult Veikko Võsu, kes on suurepärane näide sellest, kuidas seminaris õpetatav on langenud soodsasse pinnasesse ning toonud kasu väga paljudele inimestele üle Eesti ja ka väljaspool. Samuti tegudelt viljakale seminari vilistlasele Taavi Hollmanile andis EMK kirikujuht üle tänusõnad ja lillekimbu seminari juhtimise eest rektori kohusetäitjana viimase aasta jooksul.

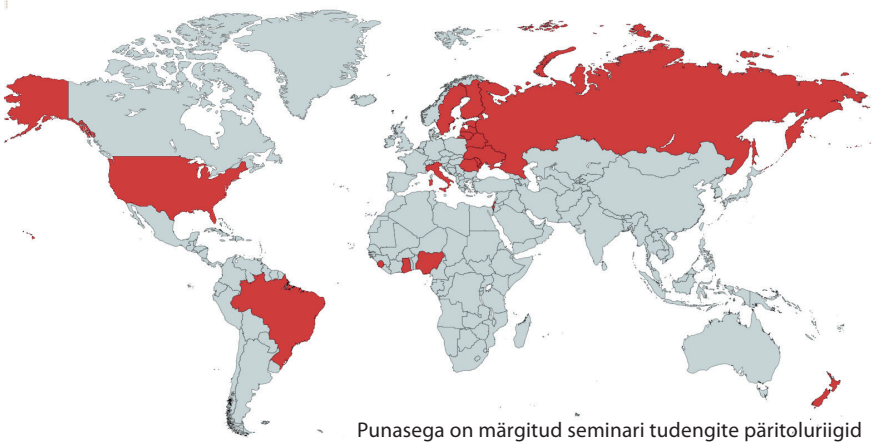
Punasega on märgitud seminari tudengite päritoluriigid

Seminar on taas läbimas akrediteerimisprotsessi. Selle ettevalmistamiseks on tehtud väga palju tööd: peetud koosolekuid ja koostatud dokumente, nende hulgas arengukava, teadus- ja arendustegevuse strateegia, enese-analüüsi jm dokumendid. Juunis Eesti Hariduse Kvaliteediagentuurile esitatud mustanditele saadud tagasiside põhjal tehti parandusi ja täiendusi ning lõplikud dokumendid esitati agentuurile 26. augustil. Rahvusvaheline akrediteerimiskomisjon hakkab esitatud dokumente läbi töötama ning teeb seminari külastuse 12.–13. novembril. Hoidkem seminari, rektorit ja akrediteerimisprotsessi jätkuvalt palvetes!

Rektori kt Taavi Hollman õnnitleb Veikko Võsu aasta vilistlase 2023 tiitli puhul

Sel aastal asus seminari õppima 21 uut tudengit, kellest kaheksa on EMK liikmed. Kui eelmisel aastal oli esimesel kursusel vene keelt kõnelevate üliõpilaste märkimisväärne ülekaal, siis sel aastal on eesti-, vene- ja ingliskeelsete õppurite arv paremas tasakaalus. Kolmkeelsus ja hübriidõppe võimalus on seminari tugevuseks ja konkurentsieeliseks teiste teoloogiliste kõrgkoolide kõrval. Kolmkeelne õpe on võimaldanud kõrgharidust pakkuda oluliselt laiemale sihtgrupile kui vaid eestikeelne kristlaskond. Seminaris on õppinud tudengeid Eestist, Lätist, Leedust, Ukrainast, Valgevenest, Venemaalt, Soomest, Ameerika Ühendriikidest, Nigeeriast, Iisraelist, Ghanast, Uus-Meremaalt, Moldovast, Brasiiliast, Rootsist, Rumeeniast, Itaaliast ja Sierra Leonest. Üliõpilasteks on olnud ka meie hõimurahvaste komide, udmurtide ja hantide esindajad.

Suvekonverents pidas juu

Metodisti kirik tuli sel aastal Aa randa Gideoni laagrisse kokku juba 20. korda. Registreerunud osalejaid oli täpselt 200. Esindatud oli 22 EMK kogudust ja lisaks Eestile veel vähemalt 5 riiki: Soome, Inglismaa, Saksamaa, Ameerika ja Brasiilia.

TRIIN TARENDI
Jõhvi Petlemma kogudus

Hea uudis oli see, et sel aastal ei pidanud konverentsi ettevalmistusaega alustama telgipüstitusega. Telgimisjon oli otsustanud ühe telgi meile laagrisse jätta ja seda saime kasutada juba suve algusest alates. Etteruttavalt võib öelda, et suvekonverentsi lõpus panid vaprad mehed selle küll algava paduvihmaga võidu jälle kokku, et see talvekorterisse pakkida.

Selleaastase konverentsi teemaks oli „Vägi Vaimult“ ja kirjakohaks Apostlite tegude 1:8a: „Te saate väe Pühalt Vaimult, kes tuleb teie üle.“ Avajumalateenistusel tutvustas Maire Latvala Püha Vaimu kui Lohutajat. Ta kõneles sellest, et Püha Vaim on meiega ka kannatustes. Ta on seal selleks, et meid julgustada mitte alla andma. Õhtul saime tähistada suvekonverentsi juubelit koos meenutuste, tordi ja muusikaga Lea Kanguri, Peeter Rahuvarmi ja Jaan Kondi triolt.

Avajutlus Maire Latvalalt

Muusika Lea Kanguri, Peeter Rahuvarmi ja Jaan Kondi triolt

Reedehommikuses ajalootunnis saime Toomas Pajusoolt ja Taavi Hollmanilt kuulda põnevaid lugusid Eesti Metodisti Kiriku ajaloost. Õhtul jutlustas Stanislav Ossipov oma ime vastuvõtmisest.

Laupäeva hommikul jagasid Mark ja Livia Nelson piiblitundides erinevaid näiteid ärkamistest nii Uues kui ka Vanas Testamendis. Pärastlõunases seminaris rääkisid Tervikliku Tervenemise Teenistuse eestvedajad Vaido Palmik ja Veikko Võsu ärkamise köögipoolest. Nad tõid välja, et kindlasti tuleb nii-öelda tagauksed kinni panna, sest sellisesse teenistusse astudes võid olla kindel, et oled eesrindel ja kurat otsib, kust rünnata. Samuti tuleb olla valmis selleks, et kirikusse tuleb igasuguste probleemidega inimesi, ja neid tuleb palju. Peamine lause, mida nad oma teenistustel on saanud palju öelda: „Seda ei ole kunagi varem juhtunud!“

Selle seminari ajal kadus telgist elekter ja kõnelemist tuli jätkata ilma

Toomas Pajusoo

Livia Nelson

Taavi Hollman

Veikko Võsu ja Vaido Palmik

belit

Fotod: EMK pildikogu / Aivo Parmson

võimenduseta, tõlgid aga pidid tõlke inimesteni jõudmiseks leidma loovaid lahendusi. Hiljem selgus, et elekter läks ära kogu vallast ja lubati tagasi anda alles õhtusöögiks. Köögimeeskond palvetas, et elekter tuleks tagasi ja suvekonverentsil osalejatele ei peaks õhtusööki valmistama puuküttega pliidil. Jumal vastas palvetele ja elekter tuli tagasi lubatust tunduvalt varem. Õhtul jutlustas Veikko Võsu samuti Püha Vaimu kohalolu olulisusest. Meie lihtne palve peaks olema: „Tule, Püha Vaim!“

Stanislav Ossipov, keda tõlgib Andrus Kask

Suvekonverentsilt ei puudunud ka seekord töötoad ja Wesley grupid. David Winstanley rääkis töötoas sellest, kuidas saada õnnistavaks rahvaks, ja Lii Lilleoja õpetas, et vanemate hea paarisuhe on lapsele parim kasvukeskkond. Samuti oli võimalus kuulata loengut tervislikust toitumisest ning Damaris Cooper ja Weber Poubel jagasid kogemusi vaimulikust kasvust Brasiilia metodisti kirikus. Noored viisid läbi seminari „Kuulutades vabadust maailmale“ ja neil, kes tahtsid midagi oma kätega teha, oli võimalus tegelda lilleseadega Anneli Rahuvarmi juhendamisel. Wesley gruppidesse ei antud seekord kaasa piiblitundidega seotud küsimusi, sest need olid juba läbi arutatud. Grupijuhtidele antud küsimused andsid võimaluse saada omavahel paremini tuttavaks ja jagada innustavaid lugusid oma usuelust. Ka seekord tuldi tagasi arvamusega, et Wesley gruppidele võiks tulevikus veelgi rohkem aega anda.

Pühapäeva hommik algas korraldusmeeskonna jaoks tõsise ususammuga. Nimelt oli planeeritud ristimine, kuid väljas möllas äikesetorm. Kuni suvekonverentsi kontori uksest astus sisse laagri direktor pastor Artur Põld, kes teatas, et me oleme ju usuinimesed, kes nüüd palvetavad ja usuvad, et Jumal

Robert Tšerenkov

muudab ilma ja ristimine saab toimuda. Istutigi siis ja palvetati. Torm vaibus ja ristimine viidi läbi. Tänu Jumalale!

Superintendent Robert Tšerenkovi jutlus juhatas meid teele sõnumiga, et ärkamine algab igaühest meist ja selle juures on olulised täitumine, kirg, tegutsemine ja vili.

Marianna Sidorok

Kirikuvalitsuse ja Tallinna vene koguduse liige ning suvekonverentsi päevajuht Marianna Sidorok jagas oma muljeid:

Osalesin koos perega sel aastal suvekonverentsil esimest korda. Oli väga tore näha vanu sõpru, tutvuda uute inimestega. Alati on hea kogeda, et meil on suur Jumala pere ja vaatamata sellele, et näed mõnda inimest esimest korda, on suheldes tunne, et oleme ammused tuttavad. Mulle isiklikult meeldisid väga Wesley grupid. Arutasime erinevaid küsimusi, ja kuna meil oli väike armas tiim, siis sai rääkida isiklikest asjadest, arutada tähtsaid teemasid, palvetada üksteise eest. See on hea võimalus üksteise tundmaõppimiseks. Veikko Võsu ja Vaido Palmiku tunnistus sellest, kuidas sai alguse Tervikliku Tervenemise Teenistus, oli vägev. Tundsin Jumala lähedalolu, Püha Vaim puudutas ja kõnetas. Ei ole alati kerge, kui pühendad oma elu Jumalale ja oled Temale sõnakuulelik, kuid ainult siis saad näha imesid.

Taavet Hollman, Johanna-Margret Ojaots, Meri Kalanti, Alari Kalvik

Muusikaga teenivad kuue koguduse esindajad

David Winstanley, keda tõlgib Grete Lepa

Suvekonverentsi korraldusmeeskond oli päris suur

Jelena ja Andrus Kask

Lapsed esinemas lauluga pühapäevasel teenistusel

Head muusikat pole kunagi liiga palju. Pildile jäid ka Liidia Puju, Peeter Rahuvarm ja Alari Kalvik

Hüppebatuudil leidus pidevalt rõõmsaid kasutajaid

„Võtke kaasa kotitäis seemneid ja ärge tooge nendest midagi tagasi …“

8.–30. augustil viibisid Eestis Brasiilia metodisti kiriku liikmed, abielupaar **Damaris Cooper** ja **Weber Poubel**. Nad elavad São Paulos ja seal on nende kodukoguduseks metodisti kirik Parada de Taipase piirkonnas.

Damarise ja Weberiga vestles Thea Kant

Fotod: erakogu

Damaris on inglise keele õpetaja ja Weber töötab sporditarvete firmas analüütikuna. Kirikus teevad nad kõike vajalikku, kuid peamine ülesanne on ülistusteenistus, kus Damaris mängib klaverit ja laulab, Weber on ülistusjuht ning mängib kitarri ja trumme. Nad juhivad ka evangelismigruppi, millega alustasid sel aastal, samuti aitavad kaasa teistes teenimisharudes: noorteteenistuses ja diakoonias – näiteks jagavad kodututele toitu. Koroonapandeemia ajal asendas Weber pastorit ja aitas korraldada veebiteenistusi. Ta on ilmikpastor, kes ei ole veel ordineeritud.

Kuidas saite mõtte tulla Eestisse?

Damaris: 2015. aastal kuulsin ühe noormehe tunnistust tema misjonireisist Eestisse ja tundsin, kuidas mu süda läks põlema. Enne seda ei olnud ma Eestist midagi kuulnud. Otsustasin selles projektis osaleda ja olin 2016. aastal Brasiilia grupiga Eestis. Pärast Eestist tulekut kohtusin Weberiga ja me abiellusime. Jagasin ka abikaasaga oma kogemust ja igatsust Eestisse tagasi tulla. Meil oli plaan tulla Eestisse 2020–21, aga siis algas koroonaperiood ja me pidime plaani edasi lükkama. Hakkasime raha kõrvale panema ja otsustasime uuesti proovida selle aasta alguses.

Weber: Kui ma kuulsin Damariselt Eesti kohta, kuidas ta süda põles ning mida ta oli Eestis kogenud, siis hakkas ka minu süda põlema. Hakkasime selle pärast palvetama ning Jumal hakkas meid juhtima. Mingil hetkel oli meil soov külastada ka teisi maid, aga Jumal tuletas Eestit meelde. Kui pühendusime Eestile, hakkas Jumal kinkima tööd – tänu sellele oli tulek majanduslikult võimalik. Jumal andis meile ka kirjakoha: „Otsige esiti Jumala riiki, siis kõike muud antakse teile pealekauba“ (Mt 6:31).

Mis oli esimene samm, et hakata Eestisse tulema?

Damaris: Alguses rääkisime Livia Nelsoniga, keda tundsime ja kellelt saime nõuandeid, samuti aitas ta meil superintendendile kirja kirjutada. Marjana Luist saatis meie kirja kogudustesse edasi. Meiega võttis ühendust Thea Kant Võru kogudusest.

Weber: Ma nimetaksin meid misjonärideks-maakuulajateks. Tutvusime erinevate paikadega ja palvetasime palju. Mõistame, et siin tuleb teha tööd pikaajaliselt, luua sõprussuhteid, ja oluline on õppida keelt.

Mis oli teie esimene kogemus Eestis?

Weber: Erinev paik, kultuur ja inimesed, aga sama tuli ja Püha Vaim.

Damaris: Alguses tundsin nähtamatut müüri meie ja kohalike inimeste vahel. Palvetasin suvekonverentsil, et see saaks lõhutud. See oli väga emotsionaalne moment, kogesin Jumala lähedalolu ja tundsin, et see müür kadus. Pärast seda kogesin, et inimesed hakkasid meiega rääkima. Proovisime eesti keeles rääkida ja see aitas luua rohkem sidemeid.

Mis olid teie ootused selleks ajaks?

Damaris ja Weber: Et paljud inimesed saaksid päästetud! Meie pastor ütles: „Võtke kaasa kotitäis seemneid, külvake need inimeste südametesse ja ärge tooge nendest midagi tagasi!“ Me saime teha tiiru peaaegu läbi terve Eesti. Saime olla suvekonverentsil, Võrus, Viitkal, Tallinnas, Haapsalus. Kus olime, sinna külvasime seemneid. Kus tahes me viibisime, seal tegime palvekõndi ja õnnistasime seda maad. Ühendus kirikute vahel on väga lähedane – aitate üksteist –, see oli puudutav.

Mis teid kõige enam puudutas?

Damaris ja Weber: Tulles palvetasime, et Jumala ligiolu oleks meie sees, aga kohale jõudes tekkis kahtlus: kas Jumal ikka on meiega? Võru teenistusel oli ühel naisel prohvetlik sõnum, et ta näeb Jumala tuld meie sees – see oli meile suur kinnitus. Samuti hetk, kui tundsin, kuidas Jumal selle müüri eemaldas. Kohtumine Perekodu lastega – kui kunagi tagasi tuleme, tahaksin nendele regulaarselt piiblitunde teha. Me kogesime

Jumala lähedalolu kõiges, mida tegime: koristades, inimesi külastades, looduses.

Mis oli kõige kummalisem kogemus?
Damaris ja Weber: Toit – see oli väga erinev, aga meile maitses kõik. Tomatite söömine – Brasiilias sööme neid ainult salatis. Saun – brasiillased ei käi saunas. Kama. Eesti on hea paik elamiseks.

Mis teid koju jõudes ootab?
Damaris ja Weber: Palvetame tagasituleku pärast. Tahame tulla Eestisse tagasi, et olla siin pikemat aega. Tahame raha koguda, et üürida korter, õpime eesti keelt. Damarisel on südames töö noorte täiskasvanutega, Weberil töö teismelistega. Jumalal pole miski võimatu, töötame, et oleks raha, jätkame teenimist kirikus – mõtleme asjadele, mida teha.

Mida sooviksite EMK-le?
Joosua 1:9. Olge ustavad, tehes Jumala tahet. Jumal on kirikuga, inimesed näevad Jumalat läbi kiriku – kirik istutab seemneid. Jätkake ja usaldage Jumalat.

Kuidas võime Brasiilia pärast palvetada?
Valitsuse pärast, presidendi ja poliitika pärast, LGBT mõju peatamise eest koolides, kaitset lastele. Kiriku pärast, et inimesed tuleksid kirikusse.

Misjoniaasta Eestis

Maikuus saabus Eestisse Riley Cramer, kes on pühendanud terve aasta Eestis misjonärina teenimisele. Palusime Rileyl jagada oma lugu ja põhjuseid Eestisse tulemiseks.

RILEY CRAMER

Foto: erakogu

Minu esimene külastus Eestisse toimus 2016. aastal. Olin siis 17-aastane ning tulin koos meie Asbury kiriku noortemeeskonnaga Tulsa linnast Oklahoma osariigis USAs. Osalesime ja teenisime siin suvel Generation2 noortelaagris. Sellest esimesest külastusest alates tundsin kutsumust jätkata teenimist ja panustada Eesti Metodisti Kirikusse.

Olen sündinud ja ja üles kasvanud Tulsas. Kasvasin üles kristlikus peres ja hakkasin järgima Jeesust, kui olin 13-aastane. Vanuses 13–18 minu suhe Jeesusega järk-järgult küpses. Kui olin 18, lahkusin oma kodulinnast, et minna ülikooli. Sel ajal pandi minu usk proovile. Kogesin tõsist depressiooni ja sõltuvust. Keset neid võitlusi hakkasin tõsiselt kahtlema oma usus, Jeesuses ja kirikus. Jäin küll veendumusele, et Jeesus on olemas, kuid kaotasin igasuguse lootuse ja usu, et Ta mind armastab. Ma uskusin valet, et Ta on mind maha jätnud.

Ühel päeval aastal 2021 ilmutas Püha Vaim mulle ennast võimsal viisil. Nõusid pestes nägin nägemust iseendast kõigil lootusetutel hetkedel, mida olin viimase kolme aasta jooksul kogenud. Seejärel nägin samadest hetkedest teist nägemust, kuid seekord istus Jeesus igal mu kõige lootusetumal hetkel mu kõrval. Nende nägemuste lõpus tundsin, kuidas Püha Vaim mulle sosistas: „Ma ei lahkunud kunagi sinu juurest."

Pärast seda muutus mu elu drastiliselt. Pühendasin oma elu uuesti Jeesuse järgimisele. Mul oli üks lihtne eesmärk: alistada kogu oma elu Temale ja lasta Tal ennast juhtida. Minu usaldus ja lootus Jeesusesse oli taastatud.

Juba noores eas tundsin kutset teenimistööks. Esimese Eesti külastuse ajal tekkis mul sügav armastus kohaliku kiriku vastu Tallinnas. Sõlmisin sügavaid sõprussuhteid, mis on muutnud mu elu. See kirik on olnud pidev vaimse julgustuse ja juhatuse allikas, seetõttu olen alati tundnud kutset teenida selles koguduses. Viimase nelja aasta jooksul olen üritanud mitu korda Eestisse kolida, kuid iga kord on Jumal mulle selgelt märku andnud, et pean veel ootama.

Pärast 2023. aasta noortelaagrit tundsin, et Jumal ütles: nüüd on õige aeg. Palvetasin palju, pidasin nõu Asbury kiriku ja Tallinna metodisti kiriku juhtidega ning tundsin kindlalt, et Jumal kutsub mind nüüd Eestisse teenima. Tahtsin olla ustav sellele, mida Jumal mind tegema kutsus. Nüüd olen siin, et teenida metodisti kirikut aasta jooksul.

Olen äärmiselt tänulik võimaluse eest teenida Tallinnas. Ootan innukalt, et õppida Tallinna koguduselt ja Eesti kultuurist uusi vaatenurki Jeesuse järgimisel. Üks kõige keerulisemaid õppetunde, mida ma kirikult ja Eesti kultuurist juba õpin, on see, kuidas elada aeglasemas tempos. Seal, kust ma pärit olen, liigub elu kiiresti. Paljud inimesed minu kultuuris usuvad, et kui sa ei tee midagi produktiivset, siis raiskad aega. Kuid Jeesuse elu vaadates näen, et Ta elas samuti sihilikult aeglasemat elu. Oma esimese kolme kuu jooksul Eestis olen peamiselt õppinud, kuidas lasta lahti oma kultuuri vajadusest „alati hõivatud olla" ja võtta omaks aeglasem, sihipärasem elamisviis.

Nagu ma eespool mainisin, on Eesti Metodisti Kirik avaldanud mu elule tohutut mõju. Olen EMK-le ääretult tänulik. Soovin öelda aitäh selle eest, kuidas kirik on mind vastu võtnud ja nende kolme kuu jooksul toeks olnud. Samuti tahan tänada pideva julgustuse ja sõpruse eest nende paljude aastate jooksul. Ootan innukalt, et süvendada meie sõprust, teenides järgneva aasta koos teiega.

Terve selle suve nautisin teenimist Tähetorni keskuses, Generation2 laagrites ja metodisti kogudustes. Oli õnnistuseks näha, kuidas kristlased tulevad paljudest paikadest kokku, et aidata laagreid korraldada. Laagrites aitasin korraldada erinevaid tegevusi, õpetada ja lastega suhelda. Laagrikeskus Gideon on suurepärane koht teenimiseks ja ma olen tänulik nii paljude võimaluste eest, mis mul seal on olnud.

Fotod: Lootuse koguduse pildikogu

Lootuse koguduse lugu

4. mail 2024 kinnitas EMK Aastakonverents Lootuse koguduse asutamise, mida oli ette valmistatud juba neli aastat.

VITALI BARANOV

Uue kiriku loomise idee sündis 2019. aasta septembris, kui olin läbi viinud uuringu, mis käsitles EMK koguduste arengut. Uuring tõi esile kasvava stagnatsiooni olemasolevates kogudustes. Otsustasime koos superintendent Robert Tšerenkovi ja pastor Stanislav Ossipoviga, et seniste koguduste liikmete arvu suurendamise asemel on efektiivsem luua uus kogudus, mis võimaldaks uutel liikmetel oma potentsiaali paremini realiseerida. Hakkasime regulaarselt kohtuma, et seda ideed arutada ja planeerida.

Detsembris 2019 käivitati pilootprojektina kristluse põhialuseid tutvustav Alfa-kursus noortele, mis toimus Tallinna Ülikooli kohvikus Astrarium. Programmis ette nähtud 10 kohtumisest võttis osa 25–35 inimest. Kursuse korraldamisel kandis olulist rolli Diana Aleksejeva. Programmi kulud ulatusid 1500 euroni, mille annetas Uue Alguse kogudus.

2020. aasta jaanuaris moodustati rajatava koguduse meeskond, kuhu kuulus 7 inimest, nende hulgas Stanislav Ossipov, Anastasia Novoženina, Artur ja Rebeka-Jana Kütt ning mina koos abikaasa Irinaga. Meeskond kohtus koguduse visiooni ja strateegia arutamiseks kord nädalas.

Esimene jumalateenistus toimus 2020. aasta oktoobris kultuurikeskuses Kaja. Pühapäevastel teenistustel osales keskmiselt 30 inimest. Koroonaviiruse pandeemia tõttu ei olnud siis võimalik moodustada kodugruppe. Sellest perioodist alates suutis kogudus oma tegevust juba ise rahastada ja katta kõik jooksvad kulud.

Septembris 2022 käivitati teine Alfa-kursus, mille tulemus oli esimesega sarnane – enamik

Koguduse visioon on sõnastatud järgmiselt: „Me oleme tänuliku ja ohverdava südamega kogudus, kes mõjutab ühiskonda ja kus elab Jumala ülistus ja austus.“

Koguduse põhimõtted:

- Avatus kõigile. Kogudus väärtustab iga inimest ja peab oluliseks kasutada ühiselt aega Kristuse sõnumi levitamiseks.
- Armastus Jumala vastu, mitte käsud ega kohustused. Põhirõhk on armastusel Jumala vastu, mis inimest muudab.
- Turvaline õhkkond. Turvalise ja külalislahke keskkonna loomine, kus usk saab kasvada.
- Koostöö teiste kogudustega. Koostöö teiste usukogukondadega, et paremini teenida.

osalejatest ei jäänud kogudusse. Pärast seda kursust jäi kogudusse vaid mõni inimene.

2023. aastal keskendusime peamiselt meeskonna ülesehitamisele. 8–10-liikmeline meeskond töötas läbi Multiplication Networki programmi „Rohkem kogudusi“ õppematerjalid ja praktiseeris saadud teadmisi.

25. aprillil 2024 toimus 14 inimese osavõtul, kelle hulgas viibis ka superintendent Robert Tšerenkov, Lootuse koguduse asutamiskoosolek. Koguduse rajamise kinnitas lõplikult EMK Aastakonverents maikuus.

Koguduse peamine evangelisatsiooni tööriist on uskmatutele evangeeliumi tutvustav Alfa-kursus. Juhtkond plaanib välja töötada kõikehõlmava evangelisatsioonistrateegia.

Koguduse eesmärk on korraldada aastas vähemalt kaks Alfa-kursust.

Lahutamatuks osaks koguduse tegevusest on jumalateenistused, mis toimuvad igal pühapäeval kell 11 Kaja kultuurikeskuse 4. korrusel. Pärast avapalvet on ühine hommikusöök, mille ajal saavad osalejad esitada küsimusi ja jagada tunnistusi. Pastorid jagavad teavet koguduse tegevuse, vajaduste ja tulevikuplaanide kohta. Kui kõik küsimused on vastatud ja olulised teemad läbi arutatud, peab üks pastoritest jutluse. Järgneb lõpupalve. Nii ettevalmistuses kui koristamisel on abiks peaaegu kogu kogudus.

Kahel suvel järjest on Lootuse kogudus korraldanud juulikuus jumalateenistusi väljaspool renditud ruume. Teenistused toimuvad eri kohtades, mis annab võimaluse kutsuda rohkem inimesi, kelleni tavapärastes tingimustes ei jõuaks.

Lootuse kogudus püüab luua keskkonda, kus inimesed võivad leida lootuse Jumalas.

Reeküla koguduse aastapäev – 114

21. juulil tähistasime Reeküla koguduse 114. aastapäeva. Meie sünnipäevapidustuste idee sai samuti alguse sünnipäevast – koguduse juhatuse liikme Marjana omast, kuhu ta kutsus mitmeid oma mittekristlastest sõpru-tuttavaid-naabreid.

LEMME AULIS
Reeküla koguduse pastor

Sünnipäevapidu kujunes meeleolukaks ja toredaks kokkusaamiseks, mida nautisime kõigi kohalolijatega. Peale sünnipäeva leidsime, et sama seltskonnaga võiksime hakata regulaarselt kohtuma, et luua häid usalduslikke suhteid kohalike inimestega. Kuna meil tekkis üksteisega hea klapp, ei olnud selle idee „mahamüümine“ raske. Nii olemegi teatava regulaarsusega kohtunud.

Meie sõpruskonda kuuluvad lisaks mõnele meie kohaliku koguduse aktiivsele liikmele nii külavanem kui külavanema abi, keskkonnaameti

Fotod: Reeküla koguduse pildikogu

spetsialist-fotograaf, Kaitseliidu instruktor-koolitaja, pedagoogid ja teised põnevate ametite kandjad – kõik aktiivsed ja tegusad inimesed.

Viimasel ühisel grilliõhtul tekkis meil mõte tähistada Reeküla koguduse aastapäeva üheskoos Reeküla külaga. Leidsime, et külarahva saaks kaasata pidustustesse külakohviku näol, mida saaksime korraldada peale jumalateenistust kirikuaias – sedasi, et nii kogudusepere kui külarahvas võiksid seal pakkuda enda tehtud sööke-jooke, kohvikus võiks olla muusikaprogramm ja õnneloos ning kohviku tulud oleksid valdavalt heategevuslikud: kogutud rahaga võiksime valgustada Reeküla pimeda postkastide ala.

Sedasi kujuneski koguduse aastapäeva tähistamine esmakordselt kogu küla ühendavaks sündmuseks. Hommikul oli kirikus kontsertjumalateenistus, kus muusikaga teenisid Saaremaa kohalik laulja Uudo Sepp (ühe „Eesti otsib superstaari“ saate võitja) ja Tallinna koguduse vokaalansambel ning instrumentalistid. Peale jumalateenistust avasime kirikuaias Reeküla esimese külakohviku. Hinnanguliselt käis kohvikust läbi *ca* 50 inimest. Nii korraldajad kui külastajad olid rõõmsad ja tänulikud ning üheskoos anti mõista, et ootame juba meie järgmist ühisprojekti.

Minu enda jaoks kujunes kõige südantsoojendavamaks külavanema vastus küsimusele, mida ta Reekülas kõige rohkem hindab. Külavanem ütles, et hindab Reekülas kõige rohkem kohalikke inimesi ja head suhet kohaliku kogudusega.

Oleme Jumalale südamest tänulikud!

AASTA EMA – Mai Metsamaa

Kuressaare metodisti koguduse pastori Rando Metsamaa abikaasa Mai kuulutati käesoleva aasta maikuus Saaremaa Aasta Emaks.

Raadiointervjuu põhjal koostanud MARJANA LUIST

Naiskodukaitse Saaremaa ringkond korraldas koostöös Kadi raadio, ajalehe Saarte Hääl ja Saaremaa vallavalitsusega juba 18. korda Aasta Ema konkursi, et tunnustada Saare maakonnas üht tublit ema. Kandidaatideks sai esitada väärikaid Saare maakonna kodanikke, kelle peres kasvab vähemalt kolm last ning kes on panustanud ka ühiskonda.

Emadepäeva eel kuulutati pidulikul tunnustusüritusel välja tänavune Saaremaa Aasta Ema, kelleks on kuue lapse ema Mai Metsamaa.

Kandidaate esitati konkursile üle 15, nende seas Mai lausa kolme ankeediga. Esitajateks olid nii lapsed kui ka kolleegid Aste lasteaiast, kus Mai töötab toitlustusjuhina. „Mai on hooliv, abivalmis, südamlik ja eeskujuks kõigile oma kuuele lapsele. Tema jaoks on kõige tähtsam ta pere ja selle heaolu. Isegi pärast pikka toimetusi täis päeva seisab ta köögis, laual auramas uhke praad oma perele ning näol soe ja lahke naeratus," seisab ühel esitatud ankeedil.

Mai on seda tiitlit igati väärt. Tema südames jätkub ruumi kõigile. Lisaks suurele perele ja põhitööle tegutseb ta aktiivselt koguduses ja panustab vabatahtlikuna Saare Toidupanga töösse. Kogukonnas ja koguduses püüab ta igal moel aidata abivajajaid, olgu selleks toiduabi, peavarju või riiete pakkumine. Ka muusikategevuses lööb Mai kaasa, lauldes oma koguduse ülistusgrupis ja kooris. Tema kireks on kokandus ja rõõmuks koduaias köögiviljade kasvatamine, millest ta valmistab erinevaid hoidiseid, et perel oleks talvevarud alati olemas.

Mai Metsamaa pere

Fotod: Kadri Paomees

11. mail Raadio Kadi „Kohvilaua" saates ütles Mai, et iga pere jaoks on aasta emaks tema enda ema ja seda igal aastal. Mai jaoks oli tiitli saamine suur üllatus. Kui ta telefoni teel teada sai, et ta on esitatud Aasta Ema konkursile ja on selle võitnud, arvas ta esialgu, et tegemist on tüngakõnega. Abikaasa käitumine andis mõista, et ta teab sellest rohkem, kuid küsimuse peale ütles Rando üksnes: „Null infot!"

Kadi raadio persoonisaates rääkis Mai oma lapsepõlvest, kristlaseks saamisest, abikaasa leidmisest ja laste kasvatamisest.

Mittekristlikust kodust pärit lapsena hakkas ta sõbrannadega käima esialgu kohaliku küla pühapäevakoolis, hiljem juba Kuressaare erinevates kirikutes. Lisaks Jumalale leidis ta kirikust ka oma tulevase abikaasa – Rando. Tänaseks on Rando ja Mai koos olnud 28 aastat. Abieluretsepti Mai sõnul ei ole, vaid peab lihtsalt üksteisest hoolima ja mitte iga esimese halva reaktsiooni peale uksest välja tormama. Probleemid tuleb ära lahendada ja koos edasi minna.

Selleks et abikaasaga rohkem koos olla, läks Mai temaga Tallinnasse kaasa ja omandas seal rätsepa eriala. Selle tööga oli ta kokku puutunud juba väga väikese lapsena. 2-3-aastaselt istus Mai vanaema kõrval ja pani

hoolega tähele, kuidas too traageldas ja õmbles. Vanaema pani ka väikese Mai seda tööd tegema ning nii need oskused kujunema hakkasid. Kuna tol ajal ei olnud võimalik poest osta, mida aga hing ihkas, kulusid rätsepaoskused marjaks ära. Ka toidutegemise õppis Mai vanaemalt. Oma oskuste täiendamiseks läks ta Kuressaare Ametikooli kokanduse erialale ja lõpetas selle mööda aastal.

Mai esimene töökoht oli Eikla klubis. Seal tundis ta end otsekui tangide vahel olevat, sest kristlasest töötaja oli pideva jälgimise all. Sellest hoolimata meeldis Maile tema töö – suhelda inimestega ja korraldada üritusi, sealhulgas ka kristlikke üritusi. Hiljem asus ta tööle lasteaeda.

Tööl on Mai enda sõnul käinud väga lühikest aega. See on olnud teadlik valik – olla laste päralt ja pühenduda nende kasvatamisele. Suurest perest ei olnud Mai kunagi unistanud. See lihtsalt kujunes nii, et perre sündis kuus last, ning Mai on selle üle väga õnnelik. Ka lapsed naudivad üksteise seltskonda.

Esimese lapse sünni eel pabistas Mai väga. Tema olemasolu on suur ime. Esimene diagnoos, mis lapsele haiglas pandi, võttis värsked lapsevanemad jalust nõrgaks. Arst ütles, et laps ei hakka kunagi käima ega rääkima. Esimese kuu pärast sünnitust veetis Mai lapsega haiglas. Kui haiglast välja saadi, otsiti kõikvõimalikku abi ning kasutati ära kõik ravi- ja massaaživõimalused. Sageli käidi mandril arsti juures ning veedeti palju aega haiglates. Rando vanemad, õed-vennad ja tuttavad palvetasid lapsukese pärast. Esimesi positiivseid märke hakati nägema üsna ruttu. Ka arstid imestasid arengute üle. Täna on Mai ja Rando esiklaps liikumisraskusteta noormees, kes on Kuressaare Ametikoolis lõpetanud lihtsustatud õppekavaga kaks eriala ning töötab kohalikus ettevõttes. Tal on küll raske suhelda, aga tal on kadestamisväärselt palju hakkamist ja elutahet, nagu väitis Mai raadiointervjuus. Poeg on alati aktiivne, valmis igale poole kaasa minema. Koguduse töösse panustab ta tehnika valdkonnas. See laps on Mai sõnul Jumala ime. Palveid on kuulda võetud.

Lisaks vanimale pojale kasvab Mai ja Rando peres veel 2 poega ja 3 tütart. Küllap oli oma erivajadusega venna eest hoolt kandmise kogemus mingil määral ajendiks vanima tütre Raili eriala valikul – ta õppis erivajadustega laste õpetajaks. Vanuselt teine poeg läbis kaitseväeteenistuse ning õppis väikeettevõtlust. Nii nagu ka vanimat perepoega, on tehnika ja filminduse pisik nakatanud kõiki selle pere meesterahvaid. Igal pühapäevasel jumalateenistusel Kuressaare metodisti kirikus on helitehnika puldi, slaide näitava arvuti ja videokaamera taga Metsamaa poisid.

Käesoleva aasta jaanuaris sai Maist ka vanaema: peretütar Railile ja tema abikaasale Naatan Hollmanile sündis väike Loviise.

Emana peab Mai end rangeks ja õigluse nimel võitlevaks. Õnneks tõdeb ta, et lastega ei ole suuri jamasid olnud, sest nad on head lapsed. Suhe emaga on lastel avatud ja toetav. Ka abikaasa Rando on Mai sõnul laste jaoks alati olemas, andes neile nõu ja tehes kõiki koduseid toimetusi koos lastega.

Lisaks oma lastele lasub Rando ja Mai õlgadel vastutus ka koguduse eest. Kord näinud naaberkoguduse pastori abikaasa unes, et Mai läinud metodisti kirikust mööda suure vankriga, kus 42 last sees. Tol ajal oligi Kuressaare metodisti koguduses täpselt 42 liiget. Mai sõnul kannab pastoripere kõiki koguduseliikmeid oma hinges nagu oma lapsi, püüdes nende muresid mõista ja neid nende vajadustes aidata. „Nad ongi kõik meie oma pere," ütles Mai raadiointervjuus.

Mõnikord naudib Mai mitte midagi tegemist, lihtsalt olemist ja aega iseenda jaoks. Oma elu jooksul on ta käinud vaid ühes välisriigis – Soomes, ja sedagi vaid ühepäevase reisina. Tema sõnul ei ole ta üldse reisija tüüp. Talle meeldib väga Eestis ja perega käiakse igal aastal mööda Eestimaad reisimas. Aga kõige rohkem meeldib talle olla Saaremaal. Kirjeldades oma viimast sõitu mandrile sõnas Mai, et see suma, tormamine ja kiirus, mis Tallinnas on, võtab jõuetuks. Saaremaa sobib talle kõige paremini.

„Ma olen õnnelik inimene. Kõik ei ole elus läinud alati nii hästi, kui oleks ette kujutanud, aga mitte midagi halba ka ei ole," ütleb Mai oma senisele eluteele tagasi vaadates. „Kui oled teiste vastu sõbralik, siis on ka teised sinu vastu sõbralikud. Mida tahad, et teised sulle teevad, tee ka teistele."

Naiskodukaitse Saaremaa ringkonna esindaja annab üle Aasta Ema tiitli

Andrus ja Jelena Kask 50+50

Andrus Kask teenib pastorina EMK Kohtla-Järve Kolgata koguduses ja aitab tõlgina kaasa meie teoloogilises seminaris. Jelena (Lena) on Andruse kõrval teeninud diakonina, tema põhitöö on meditsiiniõe amet Nõmme Pihlakodus. Lena tähistas juubelit käesoleva aasta aprillis, Andrus septembris.

Lena ja Andrusega vestles
KÜLLIKE EVARTOV, Tallinna kogudus

Fotod: erakogu

Ühise tee algus

Rääkige pisut oma lapsepõlvest. Kust te pärit olete?

Andrus: Ma sündisin Valgas, elasime seal koos ema ja kaks aastat noorema õega. Ema oli pikad päevad tööl ja meil tuli maast madalast iseseisva eluga harjuda. Õppisime ise süüa valmistama, tõime kaevust vett ja kütsime briketiga ahju. Olen selle eest tänulik, sest pidev füüsiline töö on elus palju kaasa aidanud.

Lena: Olen sündinud Põhja-Kasahstanis. Me elasime Čaglinka külas, sealkandis oli tuuline stepp ja külmad talved. Ema poolt olid meie pere liikmed väljasaadetud volgasakslaste järeltulijad, isa liini pidi Ukrainas tekitatud nälja eest põgenenud ukrainlased. Vanaema ja vanaisa olid Altaisse saadetud, käisime neil seal suviti külas. Sakslased ei tohtinud sõita elukohast kaugemale kui 50 km. Mäletan palju pikki auto- ja rongisõite.

Mul on vanem õde ja noorem vend. Esimesse klassi läksin juba Lõuna-Leedus, seal kulus viis aastat, enne kui leedu keele selgeks sain.

Millest unistasite, kui olite lapsed? Meenutage mõnda killukest.

Andrus: Naabrionu oli vedurijuht ja võttis mind kord kaasa. Siis tahtsin ka ise saada vedurijuhiks, kes muudkui sõidab ja sõidab. Kuueaastaselt hakkasin tähele panema, et iga kord, kui räägiti Siberist, tundsin, et mind tõmbab sinna. Emal oli väikeste piltidega Leedu kaart, ka see oli kuidagi eriline – teadsin, et ühel päeval olen ma seal. Kogu oma kasvamise aja kandsin neid endas, eriti Siberit – teadsin, et pean sinna saama.

Lena: Tahtsin alati saada meditsiiniõeks. Kui olin väike ja meil oli kodus koristuspäev, võisin tundide viisi vitriinkapist asju välja võtta ja hiljem tagasi panna. Ma teadsin, et ühel päeval on mul rohukapp ja valge kittel.

Kuidas leidsite tee Jumala juurde?

Andrus: Mulle meeldib sügis, vist sellepärast, et olen sügisel sündinud. Sügisel 1992 läksin esimest korda jumalateenistusele. Ühel õhtusel koosolekul sain päästetud.

Lena: Leedu on katoliiklik maa. Meie elasime maakohas ja külas kirikut ei olnud. Lapsed mängisid tol ajal vabalt kogu küla piirides. Sõitsin sealt omapead linna kirikusse, nii et keegi ei märganud. Kirikusse sai peauksest, teine, klaasist uks oli alati suletud. Tulin eeskotta ja rääkisin seal Jumalaga. Keegi ei küsinud minult midagi, sain vabalt tulla, Jumalaga rääkida ja maale tagasi sõita. Vanemad ei saanudki teada, et ma vahepeal linnas käisin.

Kuidas on lugu lapsepõlveunistustega – kas need on täitunud?

Andrus: Kui ma usule tulin, elasin aastaid Võrumaal ühes pisikeses külas. Mõtlesin tihti unistustele kaugetest maadest, aga teisalt oli südames rahu – kui see on Jumala kutse, küll Tema siis õigel ajal uksed lahti teeb! Kavatsesin minna Nõukogude armeesse, aga kui sinna kohale läksin, oli valitsus juba muutunud. Olin päris pahane, kuna tahtsin kaugele minna. Kuid Jumal valmistab ja karastab ning saadab välja õigel ajal. Nii juhtuski,

Tundras sääskede ja lillede keskel

Ristimine Siberis Jugani jões

Misjon on praktiline!

Pastorina EMK Räpina koguduses 2010

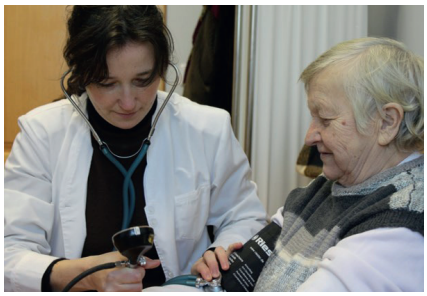
Õendusabi Biržai kirikus

Kokkamine Biržai lastega

et 2002 asusin õppima EMK Teoloogilisse Seminari. Ja seminari kaudu kinnitas Jumal mu kutsumust ning sündisid kontaktid nendega, kellega hakkasin koostööd tegema.

Lena: Paljud minu sugulased kolisid üheksakümnendail Kasahstanist Saksamaale. Lõpetasin keskkooli ja otsustasin samuti Saksamaa kasuks. Aga oma südames tundsin, et pean jääma Leetu. Ütlesin endale: õpin esmalt meditsiiniõeks, ja kui see on Jumala tahe, siis võtan ka teoloogiaõpingud käsile. Alustasin sellest, et mängisin 10 aastat pühapäeviti jumalateenistusel süntesaatorit. Siis tuli konkreetne kutse minna Tallinna teoloogiat õppima.

Olete mõlemad meie teoloogilise seminari vilistlased. Kui oluliseks peate õpingute perioodi nüüd tagasivaates?

Andrus: Õppima tulles ei olnud mul õpiharjumust ega suurlinna kogemust. Seminar avas tee, mis aitas mul astuda oma kutsumusse. See on Jumala töö, et olen õppinud mitte ainult õppima, vaid ka teisi õpetama. Ma ei tea, mida täna teeksin, kui ma poleks õppinud koos nii eriliste töötegijatega!

Lena: Teadsin Jumalat ja kirikuelu juba enne seminari, olin ju 10 aastat kirikus töötanud. Aga seminaris nägin ma tõsiusklikke, seal kohtusin Jeesusega ja sain päästetud. Minu jaoks on suur Jumala ime, et ma seminari lõpetasin. Ma ei teadnud alguses, kuidas hakkan Leedu ja Eesti vahet sõitma ning kes katab mu kulud. Aga tagasi vaadates on selge, et Jumal aitas kõiges.

Te olete tihedalt seotud misjonitööga. Kuidas see algas?

Andrus: Minu esimene misjonireis toimus Eestis. Meil oli maal hobune. Kui külla toodi humanitaarabi, sain ülesande viia kasutatud mööblit teise külla. Oli talv. Viisin kohale ja oli tore suhtlus. Sellest on väga ilus mälestus.

Veel meenub üks septembriõhtu, kui mul oli Tallinnas õppenädal. Kartul oli üles võetud. Enne magamaminekut märkasin, et ilmateade näitab ööseks pea neli kraadi külma. Meenus, et Vilmi-tädil ju kartul kuuri all! Sõitsin viimase bussiga maale, sorteerisime kartuli ära ja panime keldrisse, magama saime alles kella 4 paiku. Kui ma hiljem Vilmi-tädi vaatama läksin, puhkes ta nutma: tead, see kartul oleks ära külmunud, kui sa poleks tulnud!

Seminari ajal osalesin 2002. a misjoniorganisatsiooni Ljus i Öster (Valgus Idas) korraldatud misjonireisil, mis viis mind Siberisse meie hõimurahvaste juurde. Kui nägin neid külasid, inimesi ja nende elu, siis tundsin, et olen justkui kodus omainimeste juures – et see on just see, mida ma olen aastaid endas kandnud. Aastatel 2005–2016 käisin hantide juures misjonireisil igal aastal, viibides kohapeal kõige kauem poolteist kuud. Olen viibinud tundras põhjapõdrakasvatajate juures nii suvel kui talvel. Nii tuligi esile see, mis oli juba lapsepõlvest mu sees.

Lena: Sain Jumalalt kutse misjonitööle täiskasvanueas. Andrusega abielludes sõitsime kohe misjonipõllule. Tahtsin alati, et mu mees oleks musikaalne ja võiks vähemalt kitarri mängida. Me täiendame teineteist ja koos teenida on suur õnnistus. Andrus võttis mind kaks korda ka Siberisse kaasa ja see on mulle siiani südamesse jäänud.

Aastatel 2012–2022 teenisite misjonäridena Leedus. Kuidas te sinna sattusite?

Andrus: Olen ikka mõelnud, et kui Jumal kutsub, siis Ta hoolitseb ka kõige eest. Siberis käies hakkas südames tiksuma mõte jagada kellegagi kutsumust. Olin mõelnud, et hea, kui mu kõrval oleks meedik. Seminaris õppiv leedulanna Lena jäi mulle silma oma otsustusvõime poolest. 2011 sain Siberis ühe kohaliku kristlase kaudu kinnituse, et tuleb teha otsus, ja see sai mulle täpseks juhiseks. Peale misjonireisi võtsin Lenaga ühendust. Avaldasin soovi Leetu külla sõita ja vaadata, kuidas neil koguduses läheb. Siis selgus, et Lena on meditsiiniõde. Sõitsime koos Lätti koguduste rajamise konverentsile. Seal rääkis Leedu metodisti kiriku superintendent meile soovist rajada Leetu uus kogudus, kui leitakse töötegijad. Uurisin Eestist, aga ei midagi. Lõpuks pöörduti otse minu poole ja küsiti: kas tahaksid proovida?

Abiellusime Lenaga kevadel 2012 ja kolisime kohe Leetu. Teadsin, et mu

Põdrakasvataja Artjomiga Obi jõe ääres

Üheskoos Siberis 2013

Apostlite tegude raamat hantidele

Laste muusikagrupp Vilniuses

põhikutsumuseks on Siber, kuid otsustasin seal ühe aasta aidata. See aasta kasvas aga kümnendiks. Teenisime selle aja jooksul viies kohas: Vilniuses, Ukmergės, Panevėžyses, Šiauliais ja Biržais. Lena oli käinud klaveritundides ja mina omal käel kitarri õppinud. Nii saime koos teenida. Külastasime inimesi ja aitasime neid praktilistes töödes. Alati ei olnud kerge, kuid mõistsime, et peame alustatud töö lõpule viima.

Misjon ei tähenda vist igal pool üht ja sama tegevust?

Andrus: Misjon on minu jaoks alati praktiline: kui teeme misjonitööd, siis käime ka kalal ja sorteerime võrke. Misjonil peab teadvustama, kui suur on su haare: kas rajad kogudusi või viid läbi reforme? Kes on su sihtgrupp? Kas eesmärgiks on võita 10 inimest või tegelda nendega, kes kirikus juba 10–15 aastat, aga Piiblit ei tunne? Leedus oli inimesi, kes ei lugenud kunagi kodus Piiblit. Hakkasime neid siis õpetama.

Uude kohta minnes ei tunne sa tavaliselt kedagi. Kõigepealt tuleb end n-ö joonele seada, õppida keelt, saada baasteadmisi ajaloost ja kultuurist. Hantidelt õppisin valmistama kala ja väärtustama aega. Mind üllatas, et nad pikutavad tihti ja joovad palju teed. Kui sain aru, et hapnikku on külmas õhus vähem ja energia ei taastu nii kiiresti, sain hea õppetunni. 2015 olin kord ise pikali, handid märkasid seda ja tegid tunnustava avalduse: „Andrus on juba nagu hant: pikutab ja joob teed."

Lena: Biržais oli mul kirikus oma medkabinet ja seal vastuvõtud. Nii teenisin kirikutöö kõrval kohalikku kogukonda ka meedikuna. Kiirabiga oli veel kokkulepe, et kui väljakutse tuleb meie piirkonda, võtan oma musta kohvri ja sõidan ise abi andma.

Mis võiks olla teie juhtlause, moto, mille järgi olete püüdnud elada?

Andrus: Jeesus on tee, tõde ja elu – see annab selged piirid ja juhised. Jeesus ütles: „Minu roog on see, et ma teen Tema tahtmist, kes mu on läkitanud" (Jh 4:34). Olen aru saanud, et elu ongi üks misjon, kus iga päev on konkreetsed ülesanded. Muidugi meenub olukordi, kus oleks võinud paremini teha. Aga kõigile aastatele tagasi vaadates võin öelda: see on olnud põnev ja see on olnud suur õnnistus!

Lena: Jumal kutsub, Jumal näitab teed, palvetan ja lähen edasi!

Minu teekond

DOUGLAS ROBB CHILDRESS

Ma sündisin Ameerikas Massachusettsis Concordis 31. oktoobril 1974. Kui olin umbes kahe aasta vanune, kolisime koos vanemate ja kahe venna, George'i ja Billiga väikesesse DeWitti linna Michiganis. Seal käisin põhikoolis ja keskkoolis ning mu vanemad elasid seal kuni surmani 40 aastat hiljem. Kuigi olen elanud mitu aastat Kentuckys, Põhja-New Yorgis ja Eestis, viitan sellele paigale kui oma kodukohale.

Minu isa Bill Childress seenior oli elukutseline mereväeohvitser, kes läks 1984 pensionile ja õpetas järgmise veerandsajandi Lansing Community College'is ärindust. Minu ema Sandy Childress oli pärast abiellumist enamasti kodune, kuigi ta töötas 1980. aastatel mitu aastat haiglas arveametnikuna ja mõnel muul lühiajalisel töökohal.

Mu ema kasvas üles metodistina, keda mõjutasid ka mõned roomakatoliku tõekspidamised lapsehoidja kaudu, kes teda noorena hoidis. Tema väga hinnatud vanaisa oli metodisti vaimulik, ringkonna superintendent ja kiriku väljaande Christian Advocate toimetaja. Mu vanaisa ja vanaema olid samuti metodistid, kuigi mulle jäi mulje, et nad käisid harva kirikus. Mu isa pidas end episkopaaliks, kuid isegi sügavamal uurimisel ei suutnud ma kunagi kindlaks teha tema uskumuste sügavust.

Pärast DeWitti kolimist lasid vanemad mulle teadmata põhjusel mind peagi ristida luteri kirikus, kuigi kumbki neist, nii palju kui ma aru sain, ei käinud seal regulaarselt. Tegelikult ei käinud kumbki neist regulaarselt kirikus, kuni mu ema hakkas käima roomakatoliku kirikus, kui olin umbes 16-aastane, olles mõjutatud mu venna Billi ja tema kihlatu otsusest selle kirikuga liituda.

Kuigi ma ise ristimist ei mäleta, mõjutas mind siiski väga teadmine, et olen ristitud. Ma teadsin selle ristimise kaudu, küll ebatäiuslikult, kuid kindlalt, et Jeesus Kristus on Jumal, samuti minu Issand ja Päästja, ja et see uskumus on äärmiselt oluline nii praeguse elu kui ka igavese elu jaoks. Mul oli see usk isegi siis, kui ma alguses kirikus ei käinud.

Kui olin 12-aastane, teatas ema, et mul on aeg rohkem õppida „meie usust" ja et peaksin hakkama käima kohalikus kirikus leeris. Ta ütles, et võin minna ükskõik millisesse kohalikku kirikusse, kuhu ise soovin. Ta soovitas tungivalt Ühinenud Metodisti Kirikut; siiski valisin väga konservatiivse Missouri Sinodi Luterliku Kiriku. Valisin selle „teoloogiliselt" hea põhjuse tõttu – seal käis ka mu tolle aja parim sõber.

Nüüd usun, et see valik oli juhitud Pühast Vaimust. Leerikursus kestis aasta ja hõlmas piibliraamatute nimede ja järjekorra päheõppimist, kirjakohtade meeldejätmist ja põhitõdesid teoloogiast, mida õpetati Lutheri Väikese Katekismuse alusel. Samuti õpetati mulle, et pääste tuleb armu kaudu ainult usu läbi. See tugevdas oluliselt minu teadmist ja armastust Jumala vastu. Võrreldes teiste kogudustega kogukonnas, ei usu, et oleksin saanud teha parema valiku.

Pärast leeri lõpetamist ei jätkanud ma siiski selles kirikus. Mu pere ei käinud seal ega ka kuskil mujal. Olin väga häbelik laps ja isegi oma parima sõbra perega kirikus käimine oli mulle raske väljakutse. Kuid ma hakkasin regulaarselt palvetama ja aeg-ajalt Piiblit lugema. Palvetasin, et Jumal annaks mulle kellegi, kellega ma end kirikus mugavalt tunneksin.

Umbes kaks aastat hiljem see võimalus avanes, kui mu 10 aastat vanem vend Bill hakkas käima oma tulevase naise Dawniga, kes oli

Douglas abikaasa Külli ja kolme pojaga Foto: erakogu

tulihingeline roomakatoliiklane. Nad hakkasid koos kirikus käima ja mind kutsuti nendega kaasa. Tundsin, et see oli vastus mu palvetele, ja hakkasin nendega regulaarselt kirikus käima. Vend läbis lõpuks umbes aasta kestva leerikursuse, millest võtsin osa koos temaga. Ma ei liitunud kirikuga, sest pidasin end tõeliseks protestandiks! Järgmisel aastal läbis ka ema sama leerikursuse. Osalesin peaaegu igal sessioonil taas, kuid ei liitunud. Siiski ütles juhendaja, et ainus, millesse tuleb roomakatoliiklasena uskuda, on see, et sind päästetakse armu läbi usust Jeesusesse Kristusesse (väga protestantlik mõte!). Selle väitega nõustudes otsustasin järgmisel aastal pärast kolmanda leerikursuse läbimist liituda.

Esimest korda elus käisin regulaarselt kirikus ja otsustasin igal õhtul enne magamaminekut lugeda kolm peatükki pühakirja – distsipliin, mida järgisin paljude aastate jooksul.

1993. aastal alustasin õpinguid Lansing Community College'is, kus omandasin hariduse ärinduse alal. 1999 lõpetasin Grand Valley State University, kus omandasin õigusteadlase kraadi eesmärgiga valmistuda õigusteaduskonda astumiseks. Kuid GVSUs õppimise ajal sattusin kokku organisatsiooniga InterVarsity Christian Fellowship. Osalesin regulaarselt nende jumalateenistustel, juhtisin piibliõpet, evangeliseerisin koos teistega ühiselamutes ja tegin palju muud.

Selle organisatsiooni kaudu tutvusin inimestega, kes olid misjonäride lapsed. Nad kasvasid üles seal, kus nende vanemad tegid misjonitööd, nt Aafrikas ja Lõuna-Ameerikas. Nende mõjutusel ja Püha Vaimu juhatusel jõudsin veendumusele, et kuigi olen hea õpilane, ei soovi ma hakata õigusteadust praktiseerima ja et Jumal kutsub mind oma teenistusse. Tundsin, et Jumal võib mind saata teenima mitte ainult Ameerika Ühendriikide piires, vaid ka välismaale. Kuid mäletan, et mõeldes oma misjonäride lastest sõprade kogemustele ja vastumeelsusele äärmise kuumuse suhtes, palvetasin: „Issand, ma lähen, kuhu iganes Sa mind saadad, aga palun, ära lase see olla liiga soe koht." Meenutan seda palvet igal talvel, kui kodus lund kühveldan!

Lühidalt, otsisin konfessiooni, milles Jumal mind teenima kutsuks. Lõpuks valisin metodismi, sest nõustusin kõige enam John Wesley teoloogiaga. Konservatiivse Ühinenud Metodisti Kiriku pastor ütles, et ainus sobiv seminar, kuhu ma peaksin minema, on Asbury Teoloogiline Seminar. Alustasin seal õpinguid 2000. aasta suvel.

Sügissemestri esimesel päeval kohtusin oma tulevase naise Külli Tõnistega. Tollal ei juhtunud midagi, kuid kolm aastat hiljem arenes meie vahel suhe. Külli rääkis mulle oma soovist kunagi Eestisse naasta ja õpetada koolis nimega Balti Metodisti Teoloogiline Seminar. Ütlesin talle, et olen sellega nõus, tunnetades, et Jumal võib mind kutsuda teenima ka kodumaast väljapoole.

Aastatel 2006–2015 teenisin pastorina New Yorgi osariigi põhjaosas. Külli juhatas piibliõpet kolledžis ja seminaris meie piirkonnas. Peagi sündis meile kolm poega (Karl, Kristofer ja Kalev). Arvasime, et Jumal soovib, et teeniksime selles piirkonnas oma päevade lõpuni, mis oli meile sobilik.

2014. aasta detsembris tabas meie peret tragöödia, kui mu isa ja ema 20-päevase vahega surid. Kui olin oma vanemate majas ja mõtlesin, mida öelda ema matusel (kes lahkus viimasena), vaatas Külli mulle arvuti tagant veidralt otsa. Ta vaatas mind nii kaua, et see muutus ebamugavaks. Lõpuks küsisin: „Mis lahti on?" Külli ütles, et on tulnud e-kiri, kus küsitakse, kas meil oleks huvi kolida Eestisse, teenida kirikus ja õpetada seminaris. Oma üllatuseks ütlesin kohe jah. Tundsin, et siin on mängus Jumala käsi. Kõik kujuneski nii, et meid palkas General Board of Global Ministries, et õpetaksime seminaris ja mina teeniksin pastorina. Põhimõtteliselt olime GBGMi kaudu kaheksa aastat tasuta ressursiks Eesti Metodisti Kirikule ja seminarile. Teenisin nendes ametites kuni EMK lahkumiseni ÜMKst. Viimase aasta olen töötanud otse kooli heaks lektori ja kaplanina.

Olen nautinud erinevaid rolle, mis mul on olnud Eesti Metodisti Kirikus, olgu selleks siis ingliskeelne teenistus, seminari teenimine, piibliõpe suvelaagris, osalemine pastoraalsetel koolitustel, aeg-ajalt pühapäevastel jumalateenistustel jutlustamine vms. Samuti olen nautinud koostööd oma kolleegidega ja suhtlemist erinevate kirikuliikmete ning inglise keelt kõnelevate koguduseliikmetega.

***

Kuigi ma nõustun Eesti Metodisti Kiriku ÜMKst lahkumise põhjustega, on see isiklikult olnud raske ja toonud kaasa üleminekuaja. GBGM lõpetas meiega lepingu planeeritust aasta varem ega toeta meid enam misjonäridena. Põhjuseks oli keeldumine koostööst organisatsioonidega, kes on ÜMKst lahknenud. See mõjutas oluliselt meie pere sissetulekut.

Me püüame endiselt tuleviku osas selgust saada, kuid minu teekond Jumalaga viiekümne aasta jooksul on õpetanud, et isegi ülemineku- ja raskel ajal on Jumal lähedal. Ma usaldan Teda. Minu tulevik ja mu pere tulevik on Tema kätes. Olen kindel, et Ta näitab mulle, kuhu siit edasi minna.

							VEERA SAARE ROMAAN	VASTUS	EESTIMAA LOODUSE FOND		ASESÕNA	ROOMA 1	G. VERDI OOPER	RAHAÜHIK IRAANIS	AMEERIKA VEEBI-PORTAAL
						ARGLIK				PIISKOPI PEAKATE / POISS (INGLISE K)					
						KÜSISÕNA						... DE JANEIRO / LÜHEND KIRJAL			
						EUROOPA JALGPALLI-LIIT, LÜH. / LINNUKOER					KUNSTI-GALERII TALLINNAS / REEGLID				
	KARTUS OLLA ÜKSI	TKNRLP	KALLIS INGLISE K		LENNU-FIRMA / VOODIKOHT				DOONAU LISAJÕGI / KAHEMÄNG						UKRAINA LENNUK
AJAKIRI				SPORDI-VAHENDID / TEOLOOG EESNIMEGA						...-KIRI / AU (VENE K)		ERITIS / VENE JAATUS			
URAAN		VASTUS JÄTKUB / KARUSÕRG						S						LÄMMASTIK / KIRJATÄHT	
IISRAELI KUNINGAS							JEESUSE SURMAPAIK / AASTA								JEESUSE TAEVASSE-MINEKU ASUKOHT
SÖÖDAV MUSKUS-HIBISK					KÕRV (INGLISE K) / KEENIA TIPP-DOMEEN				ALUMII-NIUM / RAADIUS			POLIITIK / KORDUMA KIPPUVAD KÜSIMUSED			
NOOT			SRI LANKA RUUPIA TÄHIS / PIIRITS				IRVHAM-MAS / VALUHÜÜE						BERÜLLIUM / SPOOR		
SUGULASTE						ARSEEN / ... SPORT MOTELL SAVERNA K			LIHASURE-TAJA / PARSIL KUI-VAV VILI						
LIFTIFIRMA					NÄITLEJA ... RAAVE / VARGAMÄE ORU ...					TALLINNA KAMMER-ORKESTER / TIKUTOOS				AMPER / JALGRATTA OSA	
BORIS UNDORF			LINN LÄTIS / ÜKS PEAINGLI-TEST				..., UHTI, UHKESTI, VIISK LÄKS TARTUST...					LINN BELGIAS / AH ´I KAASLANE			
ENAMIKU ARAAB-LASTE ESIISA							KELLAFIRMA / TROMBOO-NIMÄNGIJA (IN. + NIMI)						ANDRUS NORAK / OKLAHOMA POSTIKOOD		
„MINA OLEN ... JA O“		IGAV TUNNE / NÄKK							KAALIUM / LIITIUM		JÄÄ... / NOOT				
	MUISTNE LINN VT-S / RIIK AAFRIKAS			KARIKATURIST ... TIITUS / ENERGIA-GEEL								AUTOMARK / KÖÖGIRIIST TEE...			
...- JA TOLLIAMET						ERITATAV AINE / KAANA PULMA ...							ETKN...LP / LIVING VALUES EDUCATION		ET...NRLP
MÄEAHELIK AASIAS					ROOMA 3 / JÄRJESTIKU-SED TÄHED				HAPNIK / TOOMAS URB		PAGUN / VOKAAL TÄPPIDEGA JA ILMA				
ETKNRP		ESMAKORD-SELT / IMAGINAAR-ÜHIK													1000.
TUULE-HOOG				LINN FOTOL											

Autor ja foto: Toomas Pajusoo

NUPUTUSÜLESANNE:

LEIA PILTIDELT 6 ERINEVUST!

PILDIL ON
EESTI METODISTI KIRIKU
ESIMENE KOGUDUSEHOONE –
KURESSAARE
METODISTI KIRIK.

LASTENURGA AUTOR: LEA KÜBAR

MARTIN PRIKASK (1877–1942)

ERAKORDNE POISS, KES KÄIS KOOS JUMALAGA JA OLI EESTI METODISTI KIRIKU ÜKS LOOJATEST

MARTIN KASVAS ÜLES JÕUKAL VILJANDIMAAL. VANEMAD ÕPETASID TEDA JUBA NOORES EAS TUNDMA JUMALAT. ÕPINGUID ALUSTAS TA VÄIKSEMATES MAAKOOLIDES KODUKOHA LÄHEDAL, JÄTKAS AGA SUUREMAS JA KUULSAMAS LINNAKOOLIS – TARTU HUGO TREFFNERI ERAGÜMNAASIUMIS. SEDA NIMETATI TOL AJAL MAURUSE KOOLIKS. SEAL ÕPPIS MARTIN ERINEVAID KEELI JA OMANDAS TOLLE AJA PARIMA HARIDUSE. KÜLL AGA OLI TA MÕNE KOOLIÕPETAJA JA KOOLIVENDADE MÕJUL LÄINUD JUMALAST KAUGEMALE. SIISKI TUNDIS TA RAHUTUST JA TAJUS, ET MIDAGI ON TEMA ELUST PUUDU. JÄRGNESID TÖÖELU AASTAD JA SÕJAVÄEPERIOOD. JUMAL EI UNUSTANUD MARTINIT. TA SAATIS MARTINI ELLU KRISTLASEST NAISE LIISI, KELLEGA TA KA ABIELLUS. PÄRAST ABIELLUMIST SAI MARTIN OMA KAOTATUD USU TAGASI. MARTIN JA LIISI KOLISID SAAREMAALE ELAMA. SEAL AVAS MARTIN KAUPLUSE JA TEMAST OLEKS VÕINUD SAADA VÄGAGI RIKAS MEES. KUID JUMALAL OLID TEMAGA VEELGI ERILISEMAD PLAANID.

SAAREMAALE TULID JUTLUSTAJAD RÄÄKIMA JUMALAST. KOOSOLEKUID PEETI ERINEVATES KODUDES ÜLE KOGU SAAREMAA. INIMESED SAID JUMALAST TEADA JA NENDE ELU MUUTUS. NENDELE KOOSOLEKUTELE SATTUS KA MARTIN, KES TAJUS JUMALA LÄHEDALOLU JA TAHTIS KOGU OMA ELU PÜHENDADA JUMALALE. TA EI TAHTNUD ENAM OLLA RIKAS ÄRIMEES, VAID HAKATA KÕIGILE JUMALAST RÄÄKIMA. MARTINIL OLI VÕIMALUS MINNA SOOME USUTEADUST ÕPPIMA JA VIIA ELLU OMA UNISTUS – SAADA KIRIKUÕPETAJAKS. SEE OLI KA JUMALA PLAAN MARTINI ELU JAOKS. KOOSOLEKUTEST, KOGUDUSTE RAJAMISEST JA IGATSUSEST JUMALA JÄRELE SÜNDIS EESTI METODISTI KIRIK. JUMAL JUBA TEADIS, ET KA KAUPMEHEAASTAD TULEVAD KASUKS. MARTINIL OLID KOGUNENUD SÄÄSTUD, MILLEGA TA VÕIS NÜÜD EHITADA KIRIKU. MARTIN ANDIS KURESSAARE METODISTI KIRIKU EHITUSEKS 10 000 RUBLA. SAAREMAAL KASVAS KRISTLASKOND NII SUUREKS, ET INIMESED NIMETASID SAART JUBA **METODISTIDE SAAREKS**.

PEAGI MUUTUSID AJAD AGA ÄREVAKS JA KEERULISEKS, SEST ALGAMAS OLI ESIMENE MAAILMASÕDA. JUST SELLEL KEERULISEL AJAL SAID EESTI ENDA INIMESED KOGUDUSES SUUREMA VASTUTUSE JA MARTIN PRIKASEST SAI **EESTI METODISTI KIRIKU ESIMENE JUHT – SUPERINTENDENT**. KOOS JUMALAGA RAJAS MARTIN KOGUDUSI, OLI HINNATUD ÕPETAJA JA ARMASTATUD KIRIKUÕPETAJA, KIRJANIK JA AJAKIRJADE VÄLJAANDJA. TUNTUD OLI TA KA VÄLJASPOOL KIRIKUT.

ILUSAT AEGA EI JÄTKUNUD AGA KAUAKS. OLI TUNDA UUE SÕJA HIRMUSID. KA SELLES OLUKORRAS EI LÖÖNUD MARTIN KARTMA, VAID JULGUSTAS INIMESI PALVETAMA JA ANDMA ROHKEM AEGA JUMALALE. 1941. AASTAL VIIDI MARTIN KOOS PALJUDE TEISTEGA SUNNIVIISILISELT KAUGELE SIBERISSE. TEDA SÜÜDISTATI JUMALASSE USKUMISES JA TALLE MÄÄRATI SELLE EEST SURMANUHTLUS! SEE ON LUGU POISIST, KES JÄRGIS JUMALAT JA MUUTIS SELLEGA AJALUGU, AIDATES LUUA **EESTI METODISTI KIRIKU**.

Teksti pani kirja LEA KÜBAR
(algallikas: TOOMAS PAJUSOO, „EESTI RISTIKANGELASI“)

Jätkusuutlik noortetöö

METO NOORED

EMK noortejuhT ELE PAJU

Kirikus tehtavat laste- ja noortetööd peetakse suurimaks vabatahtlikuks liikumiseks maailmas, mille eesmärgiks on noorte vaimulik kasvatus. Viia noored viieks päevaks mõnusasse laagripaika, pakkudes neile ealiselt parimat tegevust, sh vaimulikku arengut koos eakaaslastega, on loonud järjepideva ja tugeva metonoorte kokkusaamise traditsiooni.

EMK Noortetoimkond on juba 5 aastat korraldanud laagreid noortele vanuses 11–14 eluaastat. Viie aasta jooksul on laagritest läbi käinud sadakond noort (paljud on käinud korduvalt).

Metonoorte laager 11–14-aastastele

LAAGRID ON TOIMUNUD:

2020 EMK Viitka koguduse ruumides

2021 Ruusmäel Rogosi mõisas

2022 Vodja kool-mõisas

2023 Ruusa põhikoolis

2024 Viljandimaal Tuule talus

Valisime teadlikult antud vanusegrupi, mis kiriku töötegijate kinnitusel on meil aastaid n-ö „kaduma“ läinud. Psühholoog E. Eriksoni väitel on selle vanuseastme identiteedikriisi sisuks vastuolu oma rolli leidmise ja rolli määramatuse vahel. Kes ma olen? Mis minust peaks saama?

Julgen öelda, et meie laagrid on olnud väga hea kasvumaa, kus on mugav leida vastuseid koos mentorite, endast vanemate noorte ning Jumalaga. Teismelistega juba igav ei hakka, meeskond mugavustsooni langeda ei saa ning sõnumi raskusastet pead „kruvima“ pidevalt kas allapoole või ülespoole vastavalt kuulajale, kuna ta annab endast kohe märku, kui on liiga igav või vastupidi, raske. Kui aga võidad nende südamed, siis jälgid pisarates nende kasvu, pühendumist ja üksteise teenimist. Olles seda aastaid jälginud, pidime 2024. a kevadel tõdema, et nüüd peame EMK Noortetoimkonnaga liikuma sammu edasi ning hakkama korraldama laagreid ka 15+ noortele, kuna meie teismelised on kasvanud noorteks ning neile ei olnud meil senini võimekust ekstra laagreid korraldada.

Kuna saime oma ettepanekule noortelt positiivset tagasisidet, siis panime kuupäevad lukku ning suur osa kahe laagri meeskonnast veetis 11 päeva Tuule talus, et teenida esmalt noori vanuses 15–26 ja seejärel teismelisi vanuses 11–14 aastat. Astusime usus välja ja saime suurepäraselt hakkama. Meie noored, kes on välja kasvanud teismeliste laagrist, on küpsemad kui 5 aastat tagasi ning teenivad pühendunult teismeliste laagri meeskonnas.

„Temas on kogu ihu liidetud kokku ja hoitakse koos kõigi üksteist toetavate liikmete abil, nii nagu on iga üksikliikme ülesanne. Sel viisil saab ihu kasvujõu iseenese ülesehitamiseks armastuses.“ (Ef 4:16)

KASVULAVA

EMK noortejuht ELE PAJU

Kasvulava on olnud metodisti noortejuhtide kasvamise koht juba aastaid. Küll aga koosnes see enne käesolevat hooaega kahepäevasest koolitusest sügisel ja kevadel. Koolituste teemad on varieerunud lähtuvalt nii vajadusest kui ka noorte enda soovidest.

Uue kontseptsiooni idee pani Jumal südamesse tegelikult umbes 4 ja pool aastat tagasi, kui Tallinnas oli võimalik korraldada noortejuhtidele teenimiskool. Seal sai teoks pooleaastane testkursus, mille nimeks oli teenimiskooli kasvumeeskond, eesmärgiga kasvatada noorte vaimulikku kasvu. Osalejaid oli toona neli, aga sellest piisas, et mõista, kui oluline on sellisel moel noortejuhtide vaimulikku kasvu toetada.

Kasvulava on omandanud uue sisu – 9 kuud kestva vaimuliku kasvu kursuse, mille jooksul saavad noored pidevalt ennast arendada ning samm-sammult Jumala poole kasvada. See ei ole meeskonna-, vaid isiklik kasv.

Välja sai töötatud programm, mis sisaldab 20 videoloengut, 20 isiklikku kodutööd ja kahte ühist väljasõitu. Kasvulava on olnud väetiseks noortejuhtidele, kes on läbi selle kursuse saanud esmalt juurduda rohkem Jumala Sõnasse, et siis kasvada kõrgemale.

Juunikuus oli Kasvulava 1. lennu lõpetamine, kus tunnistuse said 13 tublit noortejuhti.

Metonoorte suvelaagrid 2024

EMK noortejuht ELE PAJU

Sel suvel toimus esmakordselt kaks laagrit järjest erinevatele vanusegruppidele.

Kõik sai alguse laagrimeeskonna saabumisega ettevalmistusteks Tuule tallu juba 11. juuli õhtuks. Esimeses laagris, mis toimus noortele vanuses 15–26 aastat, osales 27 laagrilist (sh meeskond). Laagri teemaks oli „Ulatudes väljapoole".

Piiblitunde viisid läbi Taavet Taimla, Livia Nelson ja Lemme Aulis. Sõnumiga aitasid väljapoole ulatuda Allan Kroll, Joel Reinaru ja Ele Paju. Töötubasid viisid läbi Jael Puusaag, Allan Kroll, Livia Nelson ja Lemme Aulis. Laagri teemad ja töötoad koorusid välja noorte endi soovidest: *Olen tahtnud ammu kuulda ja teada saada erinevatest religioonidest, nende erinevustest ja sarnasustest ning kas nad saavad taevasse. Kuidas saada Jumalat enda igapäevaseks rutiiniks? Kuidas õigesti Piiblit lugeda? Mida teha, kui oled Jumalast läinud kaugemale? Tahaks kuulata veel noori, kes on käinud misjonireisidel või teevad kuskil välismaal evangelisti tööd. Võiks olla jutlustamise töötuba* jne.

Laagris olid erinevad töötoad, Piibli uurimise ajad eri juhendajatega, palve- ja osadushetked, põnevad sportmängud, palju head süüa ja Jumala kõnetusi. Tipphetkeks kujunes viimane õhtu, kus palvetunneli asemel moodustasime ringi ja iga laagriline sai oma naabri eest kõva häälega palvetada. Seejärel jagasid noored rohkesti julgustust, pilte ja sõnumeid, mis nad palve ajal kellegi kohta said. Meil on armsad noored, Kõikvõimas Jumal ja erilised hetked üheskoos.

Seejärel oli meeskonnal üks vaba päev, et natuke hinge tõmmata ja uut laagrit ette valmistada. Teismeliste laagris „Kartmatu usk" osales koos meeskonnaga 50 laagrilist. Lisaks piiblitundidele toimusid töötoad (külas käis päästeamet, politsei, psühhiaatriakliinikust Lea Kübar, vanglas töötav pedagoog Laura Herm ja kaitseväe kaplan Raivo Nikiforov). Sõnumit aitas jagada meeskond ning piibliõpe toimus väikestes kasvugruppides. Eriliseks hetkeks on noortele saanud hilisõhtused küünlaringid tubades, kus on hea jagada päris südant, palvetada ja jääda mõnusasti rahulikult puhkama.

Kõiki laagreid iseloomustasid sügavad Jumala kõnetused, võimas spordiprogramm, südamest tulev ülistus, laagrile omased jumalateenistused, supertoitlustus tänu Anneli Rahuvarmile ja väga pühendunud meeskond. Suur tänu Jumalale eriliste laagrite eest!

Metonoorte laager 11-14 aastastele

Metonoorte laager 15+

EMK LASTETÖÖ TEGIJATE
ÕPPEPÄEV

ETTEKANNE

Laste käitumisprobleemide ennetamine pühapäevakooli tundides.

– juhendab **Lii Lilleoja**

Praktiline töötuba –

kristlike kleepsude valmistamine

AEG **2. november 2024**
kell 10:30-15.00

KUS **EMK Pärnu Agape kogudus**,
Männi 2

LISAINFO
lapsed@metodistikirik.ee

TEE ANNETUS
EMK PASTORITE PALGAFONDI

Fondi kaudu makstakse palka EMK pastoritele, kelle kogudused ei ole suutelised ise oma karjastele töötasu maksma. Sinu annetus aitab tagada toetuse nendele vaimulikele.

Eesti Metodisti Kirik
EE641010052004731009
Selgitus: pastorite palgafond

ISSN 1406-2291